

32
DE
PAGINI

**NUMĂR
SPECIAL**

SPORT
AUGUST 1972 *nr. 16*

**DEDICAT
SPORTIVILOR
ROMÂNI
PARTICIPANȚI
LA CEA DE-A
20-a
EDIȚIE
A
JOCURILOR
OLIMPICE**

TRĂIASCĂ 23 AUGUST

PROLETARI DIN
TOATE ȚĂRILE.
UNITI-VĂ!

SPORT

Nr. 16 (327)
AUGUST
1972
ANUL XXV

REVISTA
ILUSTRATĂ
BILUNARĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL
NAȚIONAL
PENTRU
EDUCAȚIE
FIZICĂ ȘI SPORT
DIN
REPUBLICA
SOCIALISTĂ
ROMÂNIA

Secretar general
de redacție
DIMITRIE
CALLIMACHI

Prezentarea artistică
MIRCEA PATRICHI

Prezentarea tehnică
GHEORGHE DEDIU

Fotografiile din
acest număr sînt
realizate de:

V. BAGEAC

S. BAKCSY

I. MIHĂICĂ

D. NEAGU

P. ROMOȘAN

Redacția și administrația:
str. Vasile Conta 14,
București-22, Sectorul 1.
Telefoane:
11-91-13 și 11-16-66.
Abonamentele se fac
la toate oficiile poștale
din țară, iar în întreprinderi
și instituții
prin difuzorii voluntari.
Costul abonamentului:
3 luni — 15 lei;
6 luni — 30 de lei;
1 an — 60 de lei.

Revista se tipărește
la Combinatul Poligrafic
«Casa Școlară».

Abonamentele pentru
străinătate, prin:
«LIBRI», P.O.B. 134-135
telax 225
București — ROMANIA

43 886

SUB CONDUCEREA ÎNȚELEAPTĂ A PARTIDULUI

UN DRUM DE MUNCĂ, DE IZBÎNZI ȘI ÎMPLINIRI

Întregul nostru popor sărbătorește cea de a XXVIII-a aniversare a eliberării țării de sub jugul fascist. Actul istoric de la 23 August 1944 — gândit, pregătit și înlăptuit de către Partidul Comunist Român — se înscrie ca o adevărată piatră de notar, ca un moment decisiv al luptei maselor populare din patria noastră pentru apărarea gliei strămoșești, pentru libertate, demnitate națională și o viață nouă, mai bună.

Prin victoria insurecției armate din august 1944 a fost înlăturată dictatura militaro-fascistă, armata română a întors armele împotriva Germaniei hitleriste, luptînd cu eroism, alături de armata sovietică, pînă la zdrobirea definitivă a mașinii de război inamică. Insurecția armată victorioasă a dat un considerabil avînt luptei pentru cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare în alianță cu țărănimea și cu celelalte categorii ale celor mai largi mase populare, a deschis calea unor profunde transformări sociale, revoluționare, care au marcat trecerea la construirea socialismului.

În cei 28 de ani care s-au scurs de la Eliberare, țara noastră a străbătut — sub conducerea înțeleaptă a partidului — un drum uriaș, de muncă, de izbînză, de împliniri. Recuperînd — cu un elan impresionant — ceea ce vitregiile trecutului i-au interzis sau drămuț, ea și-a afirmat cu o neștirbită răspundere și conștiință demnitatea și independența națională, cinstindu-și istoria și tradițiile de demult tocmai ca un semn al prezenței sale active în contemporaneitate. România prezintă acum tabloul luminos al unei țări prospere, aflate în plin avînt creator, cu o economie dinamică și armonioasă, cu o viață spirituală înfloritoare, cu un standard de trai al populației în continuă creștere, al unei țări tînzînd și făcînd totul pentru a atinge un înalt nivel de civilizație.

În contextul progresului general al țării noastre se înscriu organic, pregnant, și succesele dobîndite de mișcarea sportivă românească. Educația fizică și sportul au devenit, în anii puterii populare, activități puternic sprijinite de stat, cu un rol social bine determinat. Dispunînd de o bază

materială incomparabilă cu aceea din trecut și care se află în continuă dezvoltare, de cadre tehnice cu înaltă calificare, mișcarea noastră sportivă are onoranta menire de a contribui la creșterea unor cetățeni sănătoși și viguroși, înzestrați cu alese calități morale, capabili să ducă la îndeplinire obiectivele construcției socialismului și comunismului, precum și de a asigura un progres continuu al performanțelor sportului românesc. Bilanțul fructuos cu care se prezintă la această aniversare mișcarea noastră sportivă consemnează, astfel, nu numai dezvoltarea vertiginoasă a activității de masă, ci și creșterea impresionantă a performanțelor sportivilor români, care conferă culorilor țării un mare prestigiu în arena internațională.

Cea de a 28-a aniversare a eliberării de sub jugul fascist se va sărbători într-o perioadă bogată în semnificații, la puțin timp după Conferința Națională a partidului și în condițiile puternic efervescente create de determinate de acest eveniment de însemnătate istorică pentru dezvoltarea social-politică a României socialiste.

Mărețul program de dezvoltare economică susținută a țării, de săurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, elaborat de Conferința Națională a partidului, a fost primit și aprobat cu entuziasm de întregul popor, care este decis să-l înlăptuiască prin mobilizarea tuturor resurselor, a tuturor energiilor de care dispune. Această dîrză hotărîre se desprinde cu claritate din desfășurarea la cote fără precedent a întrecerilor socialiste pentru realizarea și depășirea sarcinilor de producție, pentru îndeplinirea Cincinalului înainte de termen, întrecere cu care oamenii muncii întîmpină Ziua de 23 August și cea de a XXV-a aniversare a Republicii.

Conștient că prin înlăptuirea obiectivelor propuse patria va fi mai bogată, propria sa viață mai înfloritoare, poporul nostru intră în cea de al XXIX-lea an al noii sale istorii, pășind neabătut spre viitorul socialist, spre viitorul de progres și civilizație conturat cu clarviziune și cutezanță revoluționară de Partidul Comunist Român.

Misiunea aprinderii flăcării olimpice în cupa de la stadionul «23 August» din Capitală i-a fost încredințată Valeriușă Bufanu, multiplă campioană și recordmană de atletism.

MÜNCHEN: J.O.'72

Există suficiente temeiuri pentru a denumi Jocurile Olimpice drept competiția sportivă supremă și în același timp una din manifestările so-

cial-culturale cu largă audiență în opinia publică mondială.

Să menționăm numai câteva din acestea:

— din 1896 și pînă în 1972

Jocurile Olimpice au parcurs un drum continuu ascendent la toți indicii de bază — număr de țări participante, de sportivi, de ramuri și probe. Acești indici atestă creșterea continuă a popularității și autorității acestei competiții într-adevăr universale;

— dinamica performanțelor marchează influența favorabilă a J.O. asupra rezultatelor tehnice, fiecare ediție însemnând o etapă importantă în lupta omului pentru perfecționarea ființei sale, capacităților fizice și spirituale;

— J.O. activează și mobilizează multiple eforturi organizatorice, tehnice și materiale care impulsionează principalele sectoare ale activității de educație fizică și sport: propaganda sportivă (menținerea unui climat de interes major pentru sport); cuprinderea maselor de tineri într-o pregătire sportivă timpurie, cu efecte favorabile asupra sportului de masă; cercetarea științifică, metodică și medicina sportivă; construcțiile și inventarul sportiv;

— amplificarea de la o ediție la alta a manifestărilor cultural-artistice și științifice, alături de concursurile sportive.

La a XX-a ediție a Jocurilor Olimpice de la München țara noastră va fi reprezentată de cea mai numeroasă delegație din istoria participărilor românești la această competiție. Faptul că sportivii noștri, însoțiți de valoroși specialiști, vor lua startul la 16 ramuri, la unele din acestea la toate probele înscrise în programul olimpic (box, lupte greco-romane, lupte libere, caiac-canoe, scrimă, gimnastică), vor participa la jocurile sportive și la un număr crescut de probe atletice consemnează valoarea, forța și prestigiul sportului românesc pe plan internațional.

Reprezentanții sportului românesc la J.O. — 1972 sînt animați de dorința fierbinte de a fi soli demni ai României socialiste și ai spiritului olimpic de pace și prietenie între popoare.

Conf. dr. Emil GHIBU
vicepresedinte al C.N.E.F.S.

SĂMBĂTĂ 26.8

Deschiderea festivă a celei de a XX-a ediții a J.O. La ora 15, clăd va avea loc deschiderea festivă, cerul va fi înnorat. Temperatura: 25°C. Vânt: 2 m/s.

PROGRAMUL și BULETINUL METEOROLOGIC

Iată programul celei de a 20-a ediții a Jocurilor Olimpice de vară. În rubrici, pe toate zilele Olimpiadei, sînt indicate disciplinele sportive care au loc, precum și previziunile Institutului meteorologic din München, făcute pe baza unei medii din ultimii 50 de ani. Cit de

exacte sînt acestea se vor convinge, firește, sportivii și spectatorii prezenți la München. De menționat însă că temperaturile prevăzute, timpul ca și vîntul vor fi foarte favorabile unei bune desfășurări a întrecerilor.

DUMINICĂ 27.8

canotaj, baschet, box, fotbal, gimnastică, haltere, lupte, natație, pentatlon modern, tir, volei.

Plouă, temperatura 19 grade, vînt 4 m/s din vest, sud-vest.

LUNI 28.8

baschet, box, caiac-canoe, fotbal, gimnastică, haltere, lupte, hochei, natație, pentatlon m., tir, volei.

Cerul se înseninează, spre bucuria calaciștilor. În schimb, vîntul (4 m/s) din direcția sud-vest le va fi un adversar neplăcut. Temperatura: 19°C.

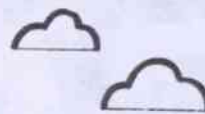
MARTI 29.8

canotaj, baschet, box, caiac-canoe, ciclism, scrimă, fotbal, gimnastică, haltere, hochei, lupte, natație, pentatlon modern, călărie, tir, volei, iah-ting.

Temperatura în creștere: 22°C. Vîntul, 2 m/s, nu-i va stînjini prea mult pe cicliști în cursa de 100 km.

MIERCURI 30.8

baschet, box, scrimă, fotbal, gimnastică, haltere, handbal, hochei, lupte, natație, pentatlon modern, călărie, tir, volei, iah-ting.

Cerul înnorat, dar termometrul va indica 23°C — timp ideal pentru fotbal și hochei.

JOI 31.8

atletism, canotaj, box, ciclism, scrimă, fotbal, gimnastică, haltere, hochei, judo, lupte, natație, pentatlon modern, călărie, tir, volei, iah-ting.

Temperatura scade brusc: 16°C, în urma ploilor de dimineață. Vîntul (4 m/s) din vest nu va afecta însă săriturile în lungime.

VINERI 1.9

atletism, canotaj, baschet, box, ciclism, scrimă, fotbal, gimnastică, handbal, hochei, judo, natație, călărie, tir, volei, iah-ting.

Temperatura: 18°C, cerul acoperit, vîntul 2 m/s, timp ideal pentru atletism.

SĂMBĂTĂ 2.9

atletism, baschet, canotaj, box, ciclism, scrimă, haltere, hochei, judo, natație, tir, volei.

Cerul acoperit, temperatura 20°C, vîntul (3 m/s) din vest nu va influența probele de atletism.

DUMINICĂ 3.9

atletism, box, baschet, ciclism, scrimă, haltere, handbal, hochei, judo, natație, călărie, volei.

Timp ideal pentru atletism, 20°C, vîntul 2 m/s. Se vor bucura concurenții de la mare (50 km). Cea mai frumoasă zi din septembrie în ultimii 5 ani!

LUNI 4.9

atletism, box, caiac-canoe, scrimă, fotbal, haltere, handbal, lupte, călărie, volei, iah-ting.

Soarele va străluci toată ziua. Temperatura: 22°C, vîntul 1 m/s.

MARTI 5.9

baschet, box, caiac-canoe, scrimă, fotbal, haltere, handbal, lupte, călărie, volei, iah-ting.

Se înnoresc din nou, dar temperatura rămîne neschimbată: 22°C. Vîntul nu va influența pe calaciști la Feldmoching.

MIERCURI 6.9

atletism, baschet, box, caiac-canoe, ciclism, scrimă, handbal, hochei, lupte, călărie, tir cu arcul, volei, iah-ting.

Cerul înnorat. Temperatura: 17°C, vîntul din nord. La ora 17, la finala de 400, se prevede o scădere bruscă a temperaturii la 14°C.

JOI 7.9

atletism, baschet, box, caiac-canoe, scrimă, fotbal, handbal, hochei, lupte, tir cu arcul, volei.

Se înseninează, viteza vîntului 3 m/s, temperatura: 19°C. Aruncătorii de greutate nu vor avea probleme cu bila umedă de metal, care să le alunece din mină...

VINERI 8.9

atletism, baschet, caiac-canoe, scrimă, handbal, hochei, judo, lupte, călărie, tir cu arcul, volei.

Cerul din nou înnorat. Temperatura: 15°C. După-amiază, tendințe de încălzire. Cerul acoperit, fără vînt.

SĂMBĂTĂ 9.9

atletism, box, fotbal, handbal, hochei, lupte, tir cu arcul, volei.

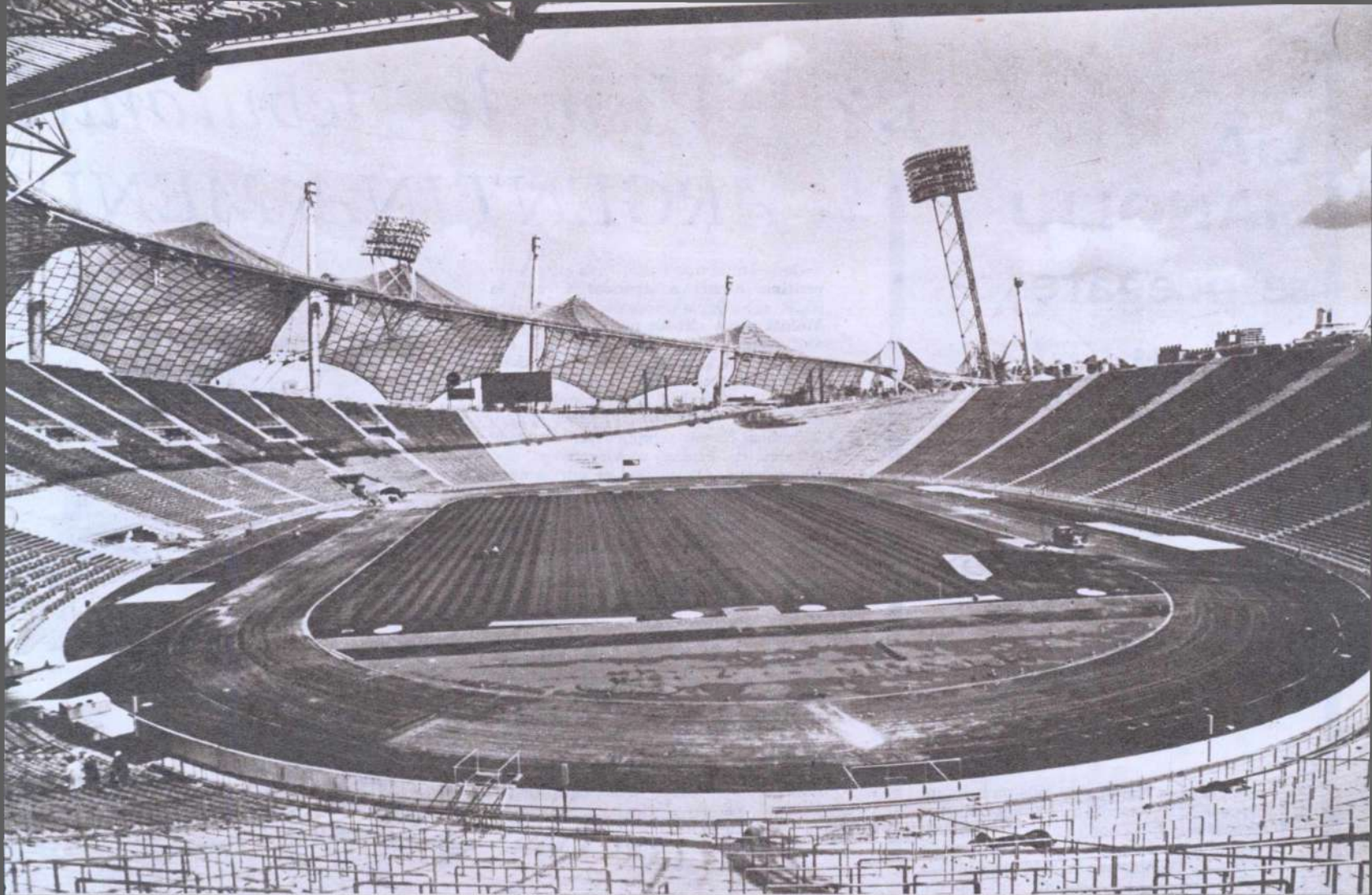
Se înseninează, temperatura rămîne răcoroasă la 15°C. Se vor bucura maratonistii pentru această temperatură ideală.

DUMINICĂ 10.9

Festivitate de închidere a celei de a XX-a ediții a J.O.

Timp frumos, temperatura: 19°C. Festivitatea de închidere cu Premiul Națiunilor la călărie se va desfășura sub cele mai bune auspicii.

Vedere panoramică a stadionului olimpic de la München, pe care se vor întrece și cei mai buni dintre sportivii români

SPORTIVII ROMÂNII în arena olimpică

Făclia olimpică a luminat 12 veacuri ale antichității, realizând un record de longevitate greu de egalat în istorie. Cu 76 de ani în urmă, din 1896, ea a fost reaprinsă, în ipostază modernă. Atunci a reînceput ciclul cvadrienal al fascinantelor festivaluri — pline de triumfuri și de emulații, vii și colorate — care au făcut din Jocurile Olimpice cea mai mare și mai importantă întrecere sportivă a tuturor timpurilor, pe toate meridianele globului pământesc. În ciuda ironiilor care le-au însoțit primii pași și a greutăților care le-au pus piedici, Jocurile au izbândit, urmând un grafic sever, nu întotdeauna ascendent, dar până la urmă în mare progres, ceea ce ne îndreptățește să susținem că, în varianta lor modernă, Jocurile au făcut epocă.

Tineretul athletic al lumii s-a reunit pînă acum (efectiv) de 16 ori la Jocurile Olimpice de vară, presărînd continentele cu florile prieteniei sportive. Olimpismul modern, idealizat de părintele său, Pierre de Coubertin, a supraviețuit războaielor, catastrofelor și crizelor omenesti — fără a fi scutit de propriile sale cutremure sau tulburări. Rezistînd, ideea olimpică și-a dovedit vitalitatea.

Iată, sîntem în pragul celei de a 20-a ediții, într-un fel jubiliare, a Jocurilor Olimpice de vară și nu putem să nu subliniem extraordinara lor capacitate de a capta interesul opiniei publice. La München se reunesc reprezentanții a 123 de popoare, întrecîndu-se în 21 de discipline sportive, sub privirile (teoretic calculate) ale unui miliard de spectatori și telespectatori! O asemenea putere de pătrundere în mase o poate invidia orice alt domeniu de activitate umană.

Protocolar, sportul românesc face parte din marea familie olimpică de la răscrucea veacurilor. Dar prima prezență efectivă a atleților săi în arena olimpică e marcată

abia în 1924. Pînă la cel de-al doilea război mondial, participările românești la Olimpiadele de vară sînt mai mult simbolice și în orice caz prea puțin semnificative pe planul performanțelor sportive. Abia din 1952 începe cu adevărat marșul olimpic al sportivilor români, participanți consecvenți la fiecare ediție a Jocurilor, jucînd roluri importante în disputele tot mai multor ramuri sportive. Nu există dovadă mai bună decît recolta de 54 de medalii olimpice culese la ultimele 5 ediții, pe podiumurile a nu mai puțin de 7 sporturi (ceea ce mărturisește și o remarcabilă multifilaritate a mișcării noastre sportive).

Jocurile Olimpice de vară de la München reprezintă o nouă probă de foc pentru potențialul sportului românesc și sîntem convinși că reprezentanții noștri o vor trece cu succes. Pregătirea lor de specialitate, energia lor biologică și morală, excelentele condiții de antrenament ce li s-au asigurat — toate acestea concură la îndreptățirea credinței noastre că sportivii români, candidați olimpici, își vor face datoria, obținînd laurii pe care-i merită. La întîlnirea de la München a celor mai buni sportivi din lume — sub semnul păcii și al prieteniei — va fi de față și o impozantă delegație a sportului românesc, cuprinzînd 170 de concurenți la 16 discipline sportive. Fiecare membru al acestei delegații este conștient de faptul că buna reprezentare la Jocurile Olimpice asigură nu numai sportului românesc, ci și țării întregi, sporul meritat de prestigiu.

Victor BĂNCIULESCU

În paginile următoare puteți face cunostință cu sportivii care vor reprezenta culorile României la Jocurile Olimpice

LIA MANOLIU

se pregătește
pentru
a șasea ei
mare
escală
olimpică

Inscrierea Liei Manoliu pe foile de concurs ale celei de a 20-a ediții a Jocurilor Olimpice de la München va contribui — fără îndoială — la asigurarea acelui plus de strălucire, de farmec față de Olimpiadele trecute, pe care și-l doresc cu ardoare organizatorii din capitala Bavariei...

— Dragă Lia, ești prima atletă din lume cu o atît de senzatională prezență olimpică. Ai luat startul în 1952 la Helsinki, ai continuat zborul patru ani ca să ajungi la Melbourne, și apoi, în cadenta anilor și succeselor, au urmat Roma,

O fotografie din albumul Liei MANOLIU: aruncarea care i-a adus medalia de bronz la Jocurile Olimpice de la Tokio. Lia speră într-o performanță asemănătoare și la München...

Tokio, Ciudad de Mexico. Iar acum mai sînt cîteva zile pînă la a șasea ta mare escală, la München. Vei avea la ora startului münchenez 40 de ani...

— Cei patruzeci de ani i-am implinit, de fapt, la 25 aprilie...

— Gurile rele afirmă că ai uitat ce-a fost la Helsinki, la Melbourne și în celelalte capitale olimpice, pentru că numai așa se explică de ce n-ai predat încă editurii Stadion manuscrisul cu autobiografia ta...

— Am promis că-l voi da după Jocurile Olimpice de la München (asta se întîmplă înainte de a decola în 1968 spre Ciudad de Mexico!). Să știi că nu mă voi sfîi nici în carte să arăt că, deși

Visurile debutantei ARGENTINA MENIS

De la Izmir vine senzaționala știre: «Argentina Menis a aruncat discul la 66,58 m!» De la Moscova, alta: «Faina Melnik a stabilit un nou record mondial — de la 65,49 m la 66,76 m!» Potrivit orei, performanța Fainei a precedat-o pe cea a Argentinei, așa că româncă noastră a fost privată de titlul de recordmană mondială. Dar timpul nu e pierdut pentru Argentina Menis. Dimpotrivă, curge în favoarea ei. Este o convingere pe care ne-am întărit-o la ultimul ei antrenament, înaintea decolării spre Izmir...

...Umbrelle inserării începeau să învăluie stadionul Dinamo. Sportivii părăseau unul cîte unul pista și gazonul. Iar în această ambianță de «bunăseara și pe mîine» și-au făcut apariția, venind de la bora și discurile de oțel, antrenorul Ion Benga și faimoasa sa elevă, Argentina Menis, singura învingătoare a atletei sovietice Faina Melnik. Duceau cu ei două plase încărcate cu discuri și o măsură cu coadă. Cercul de aruncare este făcut lună și antrenamentul este reluat în varianta pur tehnică. Din mina Argentinei discurile își iau zborul ca păsările la primele lor bătăi din aripi. Și tot așa, «păsărilor» prind puteri, cu fiecare nouă lansare. Treizeci, patruzeci, cincizeci, șaiszeci de metri. Parcă ar dori să prindă din urmă linia de lumină peste care ziua obosită își coboară domol pleoapa...

— Argi, se spune că-ți faci visuri mai mult pentru alții, decît pentru tine!

— Este unica modalitate de a răspunde echitabil cînd... toți sînt pentru unul. La campionatele naționale am concurat accidentată la claviculă. Am făcut-o pentru culorile clubului meu. Unui nu afirmat că o discobolă accidentată nu poate expedia «materialul» la 62,78 metri. Dar să nu uităm, Lia Manoliu, accidentată fiind la cotul mîinii drepte, a reușit totuși să cucerească medalia de aur la Jocurile Olimpice de la Ciudad de Mexico. Mărturisesc că, din ce în ce mai des, închid ochii și îmi imaginez urcarea pe podium la München, înălțarea pe catarg a tricolorului nostru...

Să-i urăm Argentinei Menis să fie în forma sa cea mai bună, așa cum a fost la Izmir. Așa să fie și la München!

H.C.

STIMULENTUL CERCURILOR OLIMPICE

La înapoierea de la Balcaniada de juniori de la Izmir, antrenorul federal Nicolae Mărășescu se întreține, pe peronul Gării de Nord, cu Gheorghe Ghipu, Eleonora Monoranu, Radu Gavrilăș și Roxana Vulescu, cu toții «laureați» ai celor cinci cercuri olimpice.

(continuare în pag. 7)

Serban IOAN și-a realizat o platformă de 2,17 m de la care va încerca să decoleze în cadrul întrecerilor de la München spre altitudinea 2,20 m (performanță cu care Csaba Dosa a cucerit medalia de argint la «europenele» de la Helsinki), sau mai sus...

Viorica VISCOPELEANU a realizat la Ciudad de Mexico primul event al atletismului românesc: medalie de aur + record mondial la săritura în lungime (6,82 m). La ora actuală, mai păstrează doar medalia de aur, recordul trecând în posesia vest-germaneii Heide Rosendhal (6,84 m), dar speră într-o comportare onorabilă...

Ileana SILAI, medaliată cu argint la Ciudad de Mexico, încearcă din nou să atace culmile, la München. Cu noul său record de 2:00,2, ea deține locul secund în lume în 1972, la 800 m, în frunte fiind recordmana mondială Hildegard Falch (2:00,0)

Un excepțional stimulente pentru ridicarea nivelului competitiv internațional al tinerilor noștri acești l-au jucat și-i joacă acțiunea ecelor cinci cercuri olimpice, inițiată de Ministerul educației și învățămîntului. În 1969, la prima sa ediție, acțiunea respectivă s-a soldat cu două pașapoarte olimpice: Cornelia Popescu și Csaba Dosa.

Ambii, în 1971, au cucerit medalia de argint la C.E.

La a doua sa ediție, acțiunea celor cinci cercuri olimpice s-a soldat cu o recoltă și mai bogată: Roxana Vulescu (1,78 m la înălțime), Gheorghe Ghișu (1:47,5 la 800 m, nou record național de seniori), Eleonora Monoranu (11,6 la 100 m și 24,1 la 200 m), Mariana Nedelcu (13,8 la 100 mg), Eva-Ileana Zörgö (54,20 m la sulici) și Radu Gavrilăș (7 183 p la decathlon). În legătură cu perspectivele de viitor ale acestor șase tineri atleți i-am solicitat opinia antrenorului federal Nicolae Mărășescu: «Actualmente, ei se află doar în vârful piramidei la juniori.

În 1976 ei vor avea 22 de ani și le întrevăd o prezență strălucită la J.O. de la Montreal. Acordăm credit acestui pronostic: acum patru ani a apărut în revista noastră un reportaj intitulat «In tabăra lui München '72», în care același Mărășescu prevedea mari progrese pentru Argentina Menis (66,58 m la disc), Carmen Ionescu (62,78 m la disc), Natalia Andrei (4:14,8 la 1 500 m), Csaba Dosa (2,20 m la înălțime), Virginia Ioan-Bonci (1,81 m înălțime), Serban Ioan (2,17 m înălțime), Răzvan Fița (2:04,9 la 800 m) — (notă: în paranteze, cele mai bune rezultate din acest an).

Eva-Ileana Zörgö, o altă «laureată» a celor cinci cercuri olimpice.

LIA MANOLIU

(urmare din pag. 6)

am fost o elevă foarte bună, despre Jocurile Olimpice am auzit prima oară abia în 1947, când aveam 15 ani. Era cu un an înaintea ediției de la Londra. Ideea Jocurilor Olimpice m-a fascinat și mai mult după ce i-am auzit vorbind despre ea pe cei mari de pe vremea aceea, cum erau un Virgil Ludu, un Clement Baciu, un Zeno Dragomir. În 1949, la sfatul profesorului Laurențiu Bran, am debutat în atletism, în proba clasică din antichitate — discul! După trei ani, am realizat prima mea mare escală olimpică, la Helsinki. Delegația noastră a fost cazată într-un cartier nou de vile, construite printre pini, stlci și lacuri. Cartierul se numea Otaniemi și era departe de oraș, așa că tot programul se rezuma la antrenamente și la șederea în Satul olimpic, până în ajunul concursului — care a avut loc chiar în prima zi. În ajunul concursului, Söter sărise la antrenament 2,05 și dintr-o dată a fost declarat principalul favorit la înălțime. Drept recompensă a fost invitat la un film, în oraș. Söter, la rîndul său, m-a invitat și pe mine. Mi-am crescut în pene. Marele Söter a fost atent cu mine, o ilustră necunoscută. A doua zi, după concurs, nu-mi mai venea să părăsesc stadionul. Stăteam cocoțată pe umbrela multicoloră, care acoperea cercul dinăuntrul căruia am aruncat discul purtător al locului 6, și-mi savuram bucuria. Dar, nu trece mult, și Söter mă trezește din reverie. Venea spre mine cu pașii celui mai abătut om din lume. Sărise 1,95 m și ocupase locul 6 (în timp ce campionul olimpic, americanul Davis, primise medalia de aur pentru 2,04 m). De acești pași ai săi aveam să-mi amintesc peste patru ani, la capătul unui drum cu avionul, presărat cu escale la Bombay și Singapore, spre Melbourne. Ce-mi amintesc de Australia, de Melbourne, de stadion? Totul era învăluit în ploaie și ceață. Și la propriu, și la figurat. Noroai. Îmi spălam discurile cu apă caldă și fugeam s-o asist pe loli. Nu era pic de soare. Am ocupat locul 9, iar loli — 5. Îmi număraseram zilele pînă la concurs, apoi pe cele pînă la întoarcerea acasă. Pentru atletismul nostru au fost zile foarte cenușii în țara cangurului. E drept, picla aceasta apăsătoare încercau s-o împrăștie razele orbitoare ale celor 5 medalii de aur cucerite de Nicolae Linca, Leon Rotman, Simion Ismailciuc—Dumitru Alexe, și Ștefan Petrescu, la alte discipline.

Și... picla aceasta avea să dispară la a treia mea participare olimpică, la Roma. La un moment dat, eram pe primul loc. Priveam cerul albastru. Efectuez ultima aruncare. Am acum locul al doilea. Conduce Ponomareva. Mai trebuie să arunce Tamara Press. Privesc din nou cerul albastru. Press mă întrece. Ne îndreptăm toate trei spre podium. Apar nori, tot mai mulți și mai grei. Incepe să plouă cu găleata. Dacă se grăbea ruperea de nori așa fi avut, probabil, medalia de argint. Oricum, rămîneau tot prima sportivă din România care cucerește prima medalie olimpică (la Helsinki fusesem prima sportivă din România clasată în primele șase locuri). Prima felicitare, prima îmbrățișare le-am primit de la tosta noastră mare gimnastă Lenuța Leuștean.

Acum, sportul reprezenta pentru mine — să fiu sinceră — totul. Am început să lucrez cu haltere. Tot mai mult. Tot mai organizat. Sub aceste auspicii am luat al patrulea start olimpic, în 1964, la Tokio. Realizez primul record olimpic — 55,90 m, care trăiește exact 5 minute: Lodz a aruncat discul la 57,19 m. Reușesc un nou record național — 56,19 m, dar cedez locul 2 bulgăroasei Mihailova — 56,70 m. În aruncarea a 5-a recîștig poziția secundă cu 56,97 m, alt record

(continuare în pag. 8)

LIA MANOLIU

(urmare din pag. 7)

național. Și, ca din pământ, apare iarăși Tamara Press — 57,27 m, cu care ia conducerea. Ultima mea aruncare, cu mult peste 57 de metri, a fost declarată depășită. Deci, din nou medalie de bronz. A fost cel mai mare concurs al meu, din punct de vedere al constanței. Și totuși am fost sfătuită pentru a patra oară să mă retrag, să renunț la atletism. De data asta, eram și eu hotărâtă să spun adio discului. Dar cel mai hotărât ești tocmai atunci când ești... nehotărât. Au trecut anii 1965, 1966, 1967. Am fost scoasă din lotul olimpic, apoi și din cel național. A venit iarna. În aerul de la munte respiram parcă aerul marilor altitudini mexicane. Cel de-al treilea ochi, care se ține scai de mine și nu-mi dă voie nici o dată să mă înfumurez, să mă simt mulțumită de ceea ce am făcut, m-a privit aspru: «Te înșeli, Lia, crezând că procedezi bine retrăgându-te! Luptă să-ți recâștigi prestigiul!» Și am început să lupt pe ultima sută de metri. În ceasul al doisprezecelea. Am reintrat în lotul național, am fost reprimată în lotul olimpic și am traversat Oceanul, pentru a cincea escală olimpică, la Ciudad de Mexico. O întâmplare nefericită a făcut să mă accidentez la cot. Eram disperată. Aveam nopți albe, înfricoșător de albe. În prețuia concursului, în camera hotelului mi-a fost adus un plic mare, cu timbre românești. Mi-l trimisese «veverița» Lenuța Leuștean. L-am deschis. Înăuntru era revista SPORT, iar pe coperta ei — fotografia mea, pe fundal de piramidă aztecă, cu un text: «Lia Manoliu, la a cincea participare olimpică — portdrapelul atletismului românesc». Trăiam, citind aceste cuvinte, senzația neplăcută că mă voi face de râs. Aproape zece ore mi-am făcut tot felul de planuri tactice și strategice. Totul din prima aruncare, și apoi ce-o fi să fie, dar să nu mă fac de rușine. Și am aruncat din prima încercare 58,28 m — nou record olimpic (care, la München, va fi — probabil — doborât în serie, încă din calificări). La a doua încercare, totul era compromis pentru următoarele mele: începuse ploaia. Pentru Liesel Westermann, în formă excelentă, a fost cea mai nenorocită ploaie din cariera ei; pentru mine, cea mai extraordinară. De data asta eram și mai... hotărâtă. E foarte bine să te retragi în glorie!

Dar, ia stai puțin, eu am făcut sport pentru că mi-a plăcut, pentru că sînt o pasionată, nu pentru glorie! Și inchei sezonul cu 59,22 m — nou record național. 1969 — 58,80 m; 1970 — 59,48 m — nou record; 1971 — 60,68 m — record personal; 1972 — 62,08 m — record personal. Voi reuși să-mi apăr titlul olimpic de la Ciudad de Mexico? În situația în care pentru cele trei pașapoarte olimpice luptă patru discobole din România — Argentina Menis, Carmen Ionescu, Olimpia Cătaramă și cu mine — consider că ar fi într-adevăr fantastic dacă mi-aș putea încheia acest circuit de cifra 6 cu o calificare în finală, cu o poziție în primele șase locuri.

Ce va fi după aceea? Nu cred că aș putea fi o bună antrenoreasă. Sînt extrem de exigentă. Și am devenit exigentă în pregătire, pentru că tot ceea ce am realizat, numai prin muncă am realizat, nicidecum în virtutea unui talent înăscut.

— Dragă Lia, ești mulțumită că ai stimulat proba de disc în România, la nivel competitiv mondial?

— Aș fi putut s-o stimulez și mai mult!

Și acum Lia se pregătește pentru a șasea ei mare escală. Și cine știe, s-ar putea să nu fie ultima...

Carmen IONESCU deține cu 62,78 m locul 4 în lume, la aruncarea discului, după recordmana mondială Faina Melnik (66,76 m), Argentina Menis (66,58 m) și Liesel Westermann (64,96 m), dar are șanse chiar la o medalie.

Valeria BUFANU, cu 11,4 (100 m), 23,0 (200 m) și 12,7 (100 mg); a treia performanță mondială a anului, la egalitate cu polonezele Straszynska și Rabsztyń, va lupta pentru un culoar cât mai bun în finala de garduri.

Marion BECKER, recordmana României la suliță (61,42 m), a treia în clasamentul mondial al anului, după Fuchs (65,06 m) și Gryziecka (62,70 m), vizează un debut olimpic... medaliat (dacă nu se accidentează!).

Carol CORBU, cel mai bun atlet român, medaliat cu bronz la «europenele» de la Helsinki, deținător al locului doi în lume, la triplusalt (17,10 m), va încerca să obțină medalia de aur la München.

Valentina CIOLTAN, recordmana țării la aruncarea greutății, deține abia locul 17 în lume cu 17,84 m. Și, totuși, Valentina este aptă de un rezultat care s-o situeze în primele zece locuri la J.O. de la München.

ROMÂNIA aspiră la medalii și puncte

și prin talentul și efortul floretistelor

Sabrerii vizează un loc în finală și poziția a IV-a la echipe

Între 29 august și 8 septembrie, în Parcul Expozițiilor din München vor avea loc întrecerile de scrimă din cadrul ediției jubiliare a J.O. Preliminariile se vor consuma pe planșele instalate la parterul pavilionului de expoziții nr. 20, iar finalele în pavilionul nr. 12 — Bayernhalle. Primul poate găzdui 14 piste și pînă la 1 000 de spectatori, cel de-al doilea două piste de concurs și alte patru pentru antrenament, în timp ce capacitatea tribunelor se ridică la aproximativ 3 000 de locuri. Cele două săli de concurs sînt situate la circa 3 kilometri de centrul Münchenului și la 5 kilometri de Satul olimpic. De notat, pentru amatori de statistică, și faptul că concursul la scrimă vor avea la dispoziție nu mai puțin de 60 de piste pentru pregătire, toate situate la subsolul și la etajul I al pavilionului nr. 20.

*

Pomînd de la aceste elemente de referință, foarte precise, să vedem acum ce perspective vor oferi întrecerile mușchetarilor reprezentanților României.

În acest sens este de semnalat faptul că specialiștii din întreaga lume fac continue calcule, încercă să-i anticipeze pe laureații Olimpiadei, echipele cărora le vor surde victoriile și medalțiile. România nu este exclusă din aceste calcule. Dimpotrivă.

Există previziuni în ceea ce privește posibilitatea ca țara noastră să aibă — prin intermediul concurențelor la proba de floretă — reprezentante atât în finala individuală, cît și în cea pe echipe. Turneul individual, care va fi dominat după toate probabilitățile de sportivele sovietice, franceze, maghiare și române, va da prilej unei dispute mult mai echilibrată decît la Viena (ultima ediție a campionatelor mondiale), întrucît prin lipsa Elenei Belova. Accidentată încă din primul tur al turneului internațional de la Katowice, din luna iulie, valoroasa floretistă sovietică nu s-a restabilit pînă la această dată, astfel să apare incertă prezența ei pe planșele de la München.

În această eventualitate, campiona lumii, franțuzaica Marie Chantal Depetris—Demaille, care vizează și titlul olimpic, va avea drept adversare de temut pe sovieticele Galina Gorohova și Elena Ivanova, pe unguroaicele Ildiko Bobis și Ildiko Rejtő și româncele Ileana Ghiulai, Olga Szabo și Ana Enc-Pascu. Mulți dintre comentatorii de specialitate cred că la München nu este exclus să se reediteze finala de la Viena și mai ales turneul de baraj Demaille, Rejtő, Pascu, dar desigur cu o altă câștigătoare. Evident, sînt doar simple presupuneri. Este extrem de dificil să anticipăm campiona olimpică la floretă fete, dar nădăjduim că forma bună a sportivelelor țării noastre ne va oferi prilejul de a le semna, la timpul convenit, printre protagoniste, în finala turneului și chiar pe podium.

Cît privește turneul pe echipe, «4»-ul României (probabil în alcătuirea Olga Szabo, Ileana Ghiulai, Ana Pascu, Ecaterina Iencic-Stahl) concurează, de asemenea, cu șanse directe la un loc pe podium, alături de formațiile Uniunii Sovietice (Gorohova, Ivanova, Samuşenko, Kirkova), Franței (Demaille, Gapais, Ceretti) și Ungariei (Rejtő, Bobis, Simponfy, Marosi). De bună seamă că în disputa pe echipe este posibil să încerce să se intercaleze și alte formații, cele ale Italiei și Poloniei (dacă nu chiar cea a R.F. a Germaniei), dar practic vorbind excludem perspectiva unei surprize la proporții.

Într-o altă probă, cea de sabie, trăgătorii români par deciziși să optine mult mai convingătoare la marea performanță individuală. I-ar putea găsi pe Dan Irimiciuc, cel mai bun dintre sabrierii noștri, printre protagoniștii probei — Sidiak, Maroth, Vinokurov și Nazlimov. Irimiciuc, situat pe locul 3, anul acesta, la «Cupa Santelli» de la Budapesta, un foarte interesant test olimpic, are toate șansele să se repete acum la München.

De asemenea, la echipe, România poate emite pretenții, dacă nu la un loc pe podium, cel puțin în imediată vecinătate a acestuia. O analiză realistă a raporturilor de forțe în sabie, pe plan mondial, arată că în fața «4»-ului nostru nu sînt decît formațiile Uniunii Sovietice, Ungariei și Poloniei (dacă, bineînțeles, aceasta din urmă va mai conta pe marele maestru care a fost eroul Pawlowski). Pentru locul 4, echipa de sabie a României ar urma să se duce în direct cu rivala ei din ultimii ani — acceptînd cu Havana, 1969 — echipa Italiei.

În celelalte două probe, scrimerii români nu prezintă încă o valoare măsurată și-i recomandăm pentru medalii și puncte. Proba de floretă bărbați pare că va fi dominată de reprezentanții Franței, U.R.S.S., I.F. a Germaniei și Poloniei, iar cea de spadă de trăgătorii din U.R.S.S., Ungaria, Polonia și, poate, Suedia.

Iată, în linii foarte largi, cîteva puncte de reper cu privire la marea întrecere a mușchetarilor la cea de a XX-a ediție a J.O.

Tiberiu STAMA

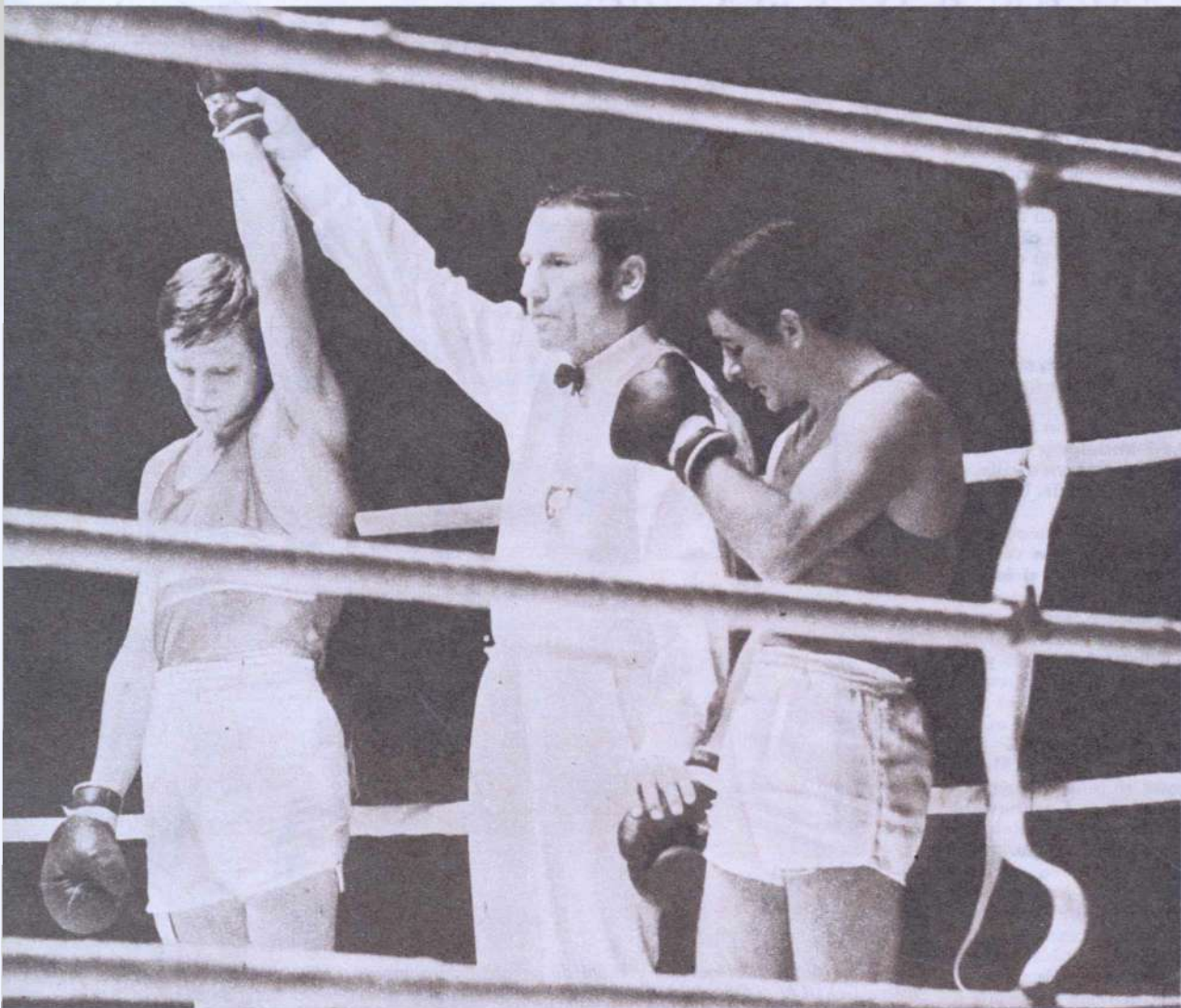

Patru dintre protagoniștii români de pe planșele olimpice. Este vorba de Ana PASCU, Ileana GHIULAI și Olga SZABO, care ne vor reprezenta în proba de floretă, și de sabrierul Dan IRIMICIUC (de la stînga la dreapta).

Cu gîndul la medalia lui NICOLAE LINCA..

Peste cîteva zile, la Munchen va răsuna primul sunet de gon vestind începutul celui mai lung : celui mai greu turneu de box din istoria Jocurilor Olimpice. Nici dată pînă acum nu au fost atît de mulți pretendenți (peste 400) la cele 11 medalii de aur ale pugilatului.

O ultimă vizită în tabăra boxerilor români ne introduce într-o atmosferă sportivă deosebită, cu totul alta decît la celelalte loturi care vor merge la Olimpiadă. Aici nu se vorbește despre recorduri.

Cuvîntul «favorit» nu are aceeași semnificație printre boxeri ca printre atleți, de exemplu. «Metricii» «secunde», sau «goluri» sînt cuvînt pe care pugiliștii le asociază cu jocurile făcute pe lingă antrenamentele lor specifice, mai mult ca divertisment. Boxerii vorbesc foarte puțin despre sportul lor. O atmosferă ușor misterioasă îi înconjoară pe fiecare. Și asta datorită faptului că, exceptînd forța, întrecerea lor se desfășoară pe coordonatele celor mai frumoase calități pe care le creează și le dezvoltă sportul în general: curajul, dîrzenia, istețimea, calmul, bărbăția etc.

Aș dori să aflu ce gîndește fiecare acum în preajma marelui examen olimpic. Știu că visele se destăinuiesc cu greu, dar încerc, totuși. Încep cu veteranul echipei, «semiușorul» Vasile Antoniu.

— Te gîndești la Munchen, Vasile?

— Nu. M-am gîndit atît de mult atîtea nopți, încît acum parcă am pleca într-o deplasare la Galați sau la Brăila. În prezent încerc să-mi amintesc toți adversarii pe care i-am întîlnit de-a lungul anilor...

— Vrei să-ți pui la punct palma rezultatul?

— Nu. E un joc al meu și vi-l spun dacă aș ști că nu rîdeți.

— De ce să rîd? Poate e ceva interesant...

— Eu spun că e. Fiecare adversar avea calitățile lui. Încerc să le adun pe toate, de la toți, și să alcătuiesc un boxer puternic. Apoi îmi imaginez un meci între mine și el, că să-mi dau seama cite parale voi face la Jocurile Olimpice...

— Interesant. Și cum e meciul Vasile?

— Tare. Tare de tot. Mă simt bine pregătit și am să dovedesc același lucru la Munchen. E ultima mea ocazie olimpică și nu vreau să o scap.

— I-am urat succes și m-am apropiat de Calistrat Cușov.

— Să nu-mi reamintim declarația pe care v-am făcut-o acum patruzeci de ani, cînd m-am întors din Mexic. M-a întîmpinat Cușov, rîzînd. N-a uitat-o. Am spus atunci că voi trăi în forma medalia olimpică de bronz într-una de aur. Izbucnire de convingere de succes. La 19 ani toată viața se par ușoare...

— Și bărbatul de 23 de ani spune?

— De la Mexic pînă acum am văzut și-am pățit multe. Vă rog să scrieți în revistă că sînt bine pregătit și că sînt optimist. Oamenii nu știu că nu mă dau bătut cu una, două. Chiar dacă mă gîndesc la titlul olimpic nu-mi place să mă laud, precum Cassius Clay. Dacă reușesc doar un «argint» ce mă fac

Mi-a plăcut poanta lui Cuțov cu «argintul». Am ris amindoi. Șciam că mai mult n-am să pot scoate de la el. I-am urât și lui succes și l-am... provocat pe «mijlociul» Alec Năstac.

— Spune-mi, Năstac, tu ai emoții când te gîndești la meciurile de la München?

— Am emoții înaintea fiecărui meci, dar nu cine știe ce. Mă gîndesc că și adversarul meu are emoții și atunci, din acest punct de vedere, pornim lupta de la egal.

— Crezi că vei urca pe podium la Jocurile Olimpice?

— E visul fiecăruia dintre noi să ajungă pe podiumul olimpic și cu cît treapta e mai înaltă, cu atît mai bine. Dar cine s-ar aventura să facă un pronostic atît de îndrăzneț? Pe ring se pot întîmpla lucruri care nici prin cap nu-ți trec. La «europenele» de la Madrid, de exemplu, am crezut de două ori că l-am făcut K.O. pe Iuțivičius. Dar de fiecare dată s-a ridicat de la podea și a reluat lupta. Nu mi-a venit să cred că am pierdut finala aceea nici cînd aveam la gît medalia de argint.

— Bine, dar și tu ai fost la podea de două ori...

— Știu. Tocmai de aceea nu fac pronosticuri. Tot ce pot să vă spun este că dacă mă va învinge cineva, acela va urca precis pe podium. De un lucru sînt sigur. Cînd ne vom întoarce acasă, nimeni nu-mi va putea reproșa că nu m-am bătut cu toate forțele pentru victorie.

Nu puteam să închei aceste rînduri fără să aflu și părerea antrenorului emerit Ion Popa despre echipa pe care a pregătit-o împreună cu ceilalți doi antrenori emeriți, Ion Chiriac și Constantin Dumitrescu.

— Au tras serios băieții — ne spune omul care a stat în ocolul celorva generații de olimpici români. N-am ce să reproșez nici unuia dintre ei. Pină și cel mai comozii, Zilberman și Györfli, au muncit cu trageră de inimă. Despre «secția tineret», formată din Turek, Lazăr Marian și Marian Cullineac, ce să spun? Parcă ar fi de ani de zile în prima reprezentativă a țării...

— Se spune că pe aceștia din urmă îi luați la München numai așa, cu gîndul la... perspectivă.

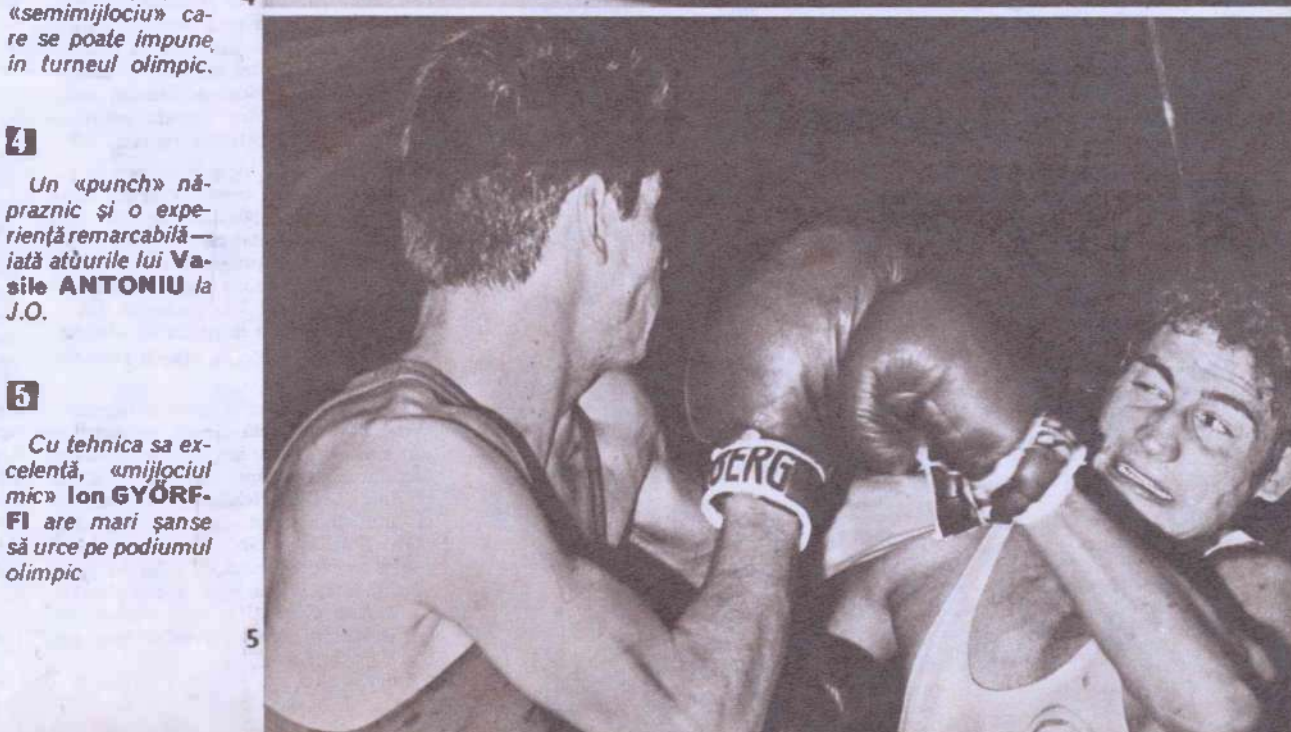
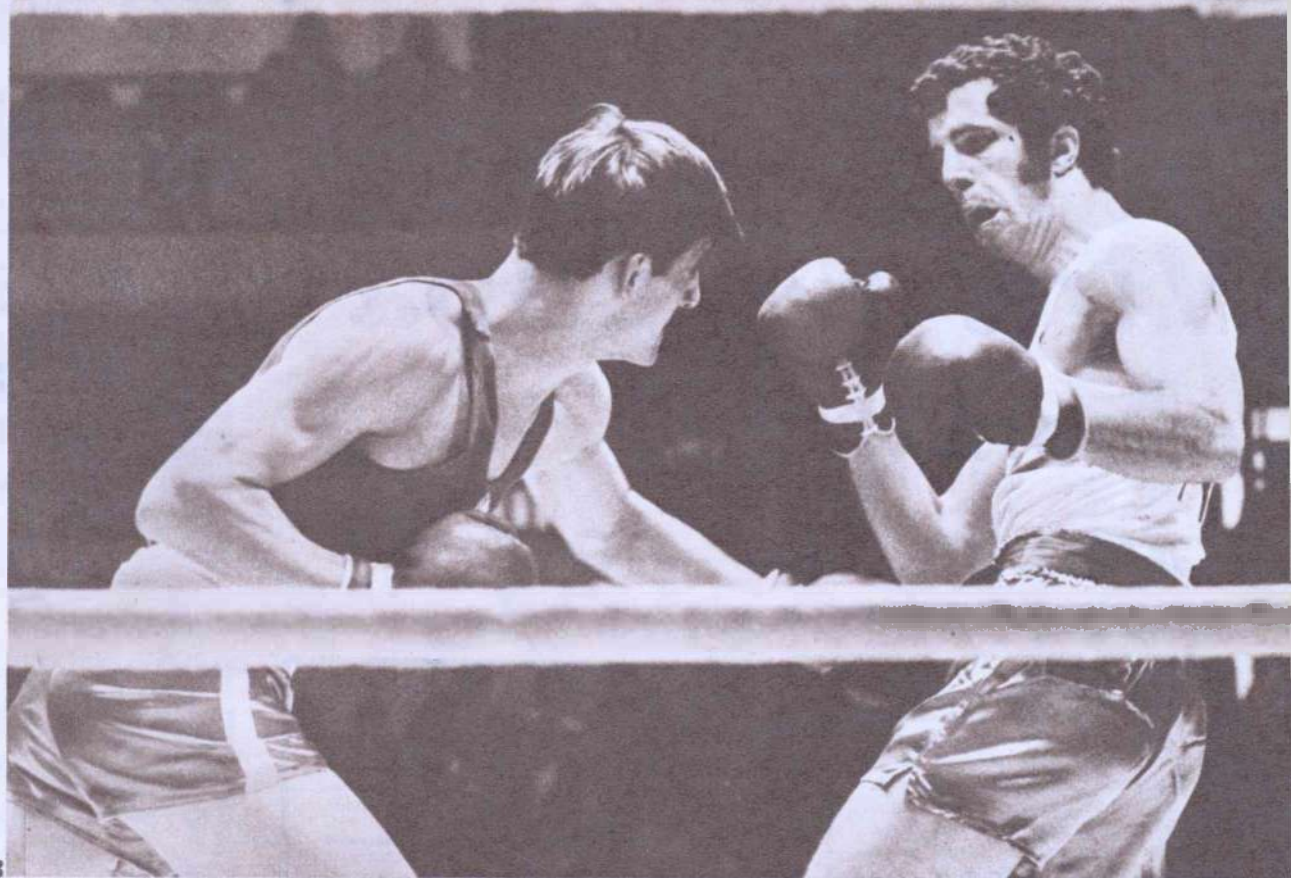
— E adevărat. Dar și cu perspectiva asta e o chestie. În 1956 m-am luptat care mult să-l pot lua la Melbourne pe Nicolae Linca. Tot pentru perspectivă. Și Linca a fost acolo un adevărat erou. Azi, toți băieții din lot se gîndesc la medalia lui de aur.

— Considerați că tragerile la sorti pot influența rezultatele pe care le vor obține boxerii români?

— Da. Nu-i tot una dacă în primele meciuri înțîlnești adversari mai modești sau foarte puternici. Dar, în prezent, pentru noi acest lucru contează mai puțin. Cu ani în urmă ne temeam să nu cădem în primele meciuri cu boxeri sovietici sau polonezi. Acum știm precis că nici lor nu le face plăcere să se înțîlnească cu noi în primele tururi ale turneului. Și asta spune mult...

Ion Popa are dreptate. Boxul românesc se bucură astăzi de un frumos prestigiu pe plan internațional. Le dorim mult succes celor 11 flăcăi, Alexandru Turek, Constantin Grulescu, Lazăr Marian, Gabriel Pometcu, Vasile Antoniu, Calistrat Cuțov, Victor Zilberman, Ion Györfli, Alec Năstac, Marian Cullineac și Ion Alexe care au plecat la München să caute pereche medaliai de aur a lui Nicolae Linca...

Petro HENT

1 ÎN FOTOGRAFII:

«Învingător la puncte, Calistrat CUTOV — ROMÂNIA!» Am dori ca aceste cuvinte să fie pronunțate de cît mai multe ori și la München.

2
Doi vechi rivali: Gabriel POMETCU (dreapta) și polonezul Tomczyk. Va reuși, oare, Pometcu să se revanșeze la München pentru înfrîngerea suferită la «europenele» de la Madrid? Noi îi dorim succes.

3
Victor ZILBERMAN (dreapta), un «semimijlociu» care se poate impune, în turneul olimpic.

4
Un «punch» năpraznic și o experiență remarcabilă — iată atîturile lui Vasile ANTONIU la J.O.

5
Cu tehnica sa excelentă, «mijlociul mic» Ion GYÖRFLI are mari șanse să urce pe podiumul olimpic.

Vînt de pupa canoiştilor și caiaciștilor noștri!

Furtunos acest sezon preolimpic în sportul caiacului și canoiei! Apele Snagovului — mai tirziu cele de pe înălțimile Vidrarului — au fost mai tulburate ca oricînd de morișca padelor și pagaelor. Istovitoarelor ore de «baș», de ridicări cu haltere, tot mai grele, de lungi exerciții cu schiurile, de neenumărate «lungimi de bazin», le-au urmat, în fine, reîntîlnirile cu familia pistă de apă a Snagovului.

Atunci, în splendoarea primăverii, a început febrila cursă pentru selecția olimpică. Se aflau în start campioni olimpici, mondiali și europeni, performenți de renume, dar și sportivi mai tineri, domici să-și semneze, la Munchen, debutul olimpic.

Acum e toamnă. Au rămas în urmă toate severele examene care au triat — cu destulă greutate — valorile și care au dat antrenorilor Nicolae Navasart, Maria Navasart și Octav Mercurean răspunsuri la multele îndoieli și întrebări.

Am urmărit și noi nu numai antrenamentele, ci și principalele evoluții ale lotului olimpic de caiac-canoe, asistînd din tribunele de la Plovdiv, Tampere, Snagov sau Copenhaga la frumoase victorii, dar și la unele insatisfacții, mai multe, poate, atunci cînd finalele au reunit (de exemplu la Bagsvaerd) aproape întreaga elită a acestui sport.

Maria NICHIFOROV, caiacista afirmată în ultimii 2 ani, după C.M. de la Copenhaga.

Viorica DUMITRU, una din speranțele noastre pentru probele feminine de caiac (în special la dublu).

cărți de vizită

MARIA NICHIFOROV — clubul Dinamo, născută la 9 aprilie 1951 în satul Mîla 23, funcționară, necăsătorită, maestră a sportului.

VIORICA DUMITRU — clubul Dinamo, născută la 4 august 1946 în București, funcționară, necăsătorită, maestră a sportului.

COSTEL COȘNIȚA — clubul Steaua, născut la 16 aprilie 1940 la Galați, funcționar, căsătorit, maestru emerit al sportului.

VASILE SIMIOCENCO — clubul Steaua, născut la 6 ianuarie 1947 în comuna Crișan, militar, necăsătorit, maestru emerit al sportului.

AUREL VERNESCU — clubul Dinamo, născut la 23 ianuarie 1939 în București, profesor de educație fizică, căsătorit, maestru emerit al sportului.

MIHAI ZAFIU — clubul Dinamo, născut la 9 iunie 1940 în comuna Albești-Botoșani, funcționar, necăsătorit, maestru al sportului.

ATANASE SCIOTNIC — clubul Dinamo, născut la 1 martie 1942 în satul Mîla 23, funcționar, căsătorit, maestru emerit al sportului.

IVAN PATZAICHIN — clubul Dinamo, născut la 26 noiembrie 1940 în satul Mîla 23, funcționar, necăsătorit, maestru emerit al sportului.

SERGHEI COVALIOV — clubul Dinamo, născut la 14 octombrie 1944 în comuna Crișan, funcționar, căsătorit, maestru emerit al sportului.

GHEORGHE DANILOV — clubul Steaua, născut la 20 aprilie 1940 în comuna Dunavățul de jos, militar, căsătorit, maestru emerit al sportului.

GHEORGHE SIMIONOV — clubul Steaua, născut la 14 iunie 1930 în satul Carasorman, militar, căsătorit, maestru emerit al sportului.

Doi echipe de «aur». În stînga — campioni mondiali de la Belgrad. În dreapta — campioni olimpici de la Ciudad de Mexico.

Și pentru că sîntem acum la ora comentariilor...

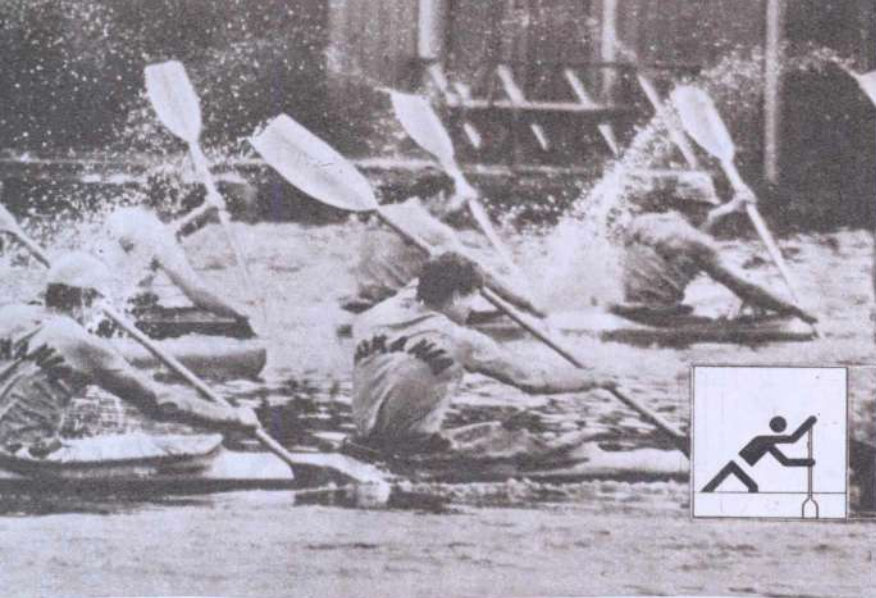
Ni se pare evident faptul că echipa României continuă să se mențină între primele 3 formații care domină lumea caiacului și canoiei. Cu toate că definitivarea selecției a fost amînată de antrenori pînă la «închiderea» listelor, vom încerca să anticipăm șansele generale și pe probe ale sportivilor români.

Pentru început, despre întrecerile feminine. Titulare certe: Viorica Dumitru și Maria Nichiforov. Sfirșitul sezonului ne-a arătat că cele două caiaciste au realizat progrese remarcabile, în baza cărora — după opinia noastră — pot aspira la locul 3 la proba de dublu și la locul 4 sau 5 la proba de simplu. În «rezervă» — junioara Maria Ivanov. Dacă va fi nevoie...

La canoe, lucrurile au fost oarecum complicate pe toată durata pregătirilor din acest an. Este, într-adevăr, greu de ales între un echipaj care deține titlul olimpic (I. Patzaichin — S. Covaliov) și altul încununat cu titlul mondial (Gh. Danilov — Gh. Simionov). Un punct de reper destul de solid l-a constituit, însă, forma bună a campionilor de la Ada Ciganlija, care și-au întrecut adversarii în toate regatele interna-

ționale la care au luat parte. Așa s-a ajuns la soluția înscrierii lui I. Patzaichin pentru proba de simplu, dar ambele definitivări de selecție mai stau și acum sub semnul întrebării. În orice caz, împărtășim ideea că echipele noastre de canoe pot apăra titlurile și medaliele cucerite cu ani în urmă la Melbourne și Ciudad de Mexico.

Pînă la regata Copenhaga, apele erau liniștite în ceea ce privește selecția și șansele în probele de caiac băieți. Acel loc 4, ocupat — printre altele — după echipa încă neconsacrată a Italiei, a redeschis, însă, discuțiile. A fost sau nu un simplu accident? Este realizabil sau nu obiectivul propus pentru proba de caiac 4? (locul 1-2). O apreciere realistă indică posibilitatea ocupării locului 3, dar aceasta este proba de foc a programului olimpic, cursa cea mai rapidă în care, alături de pregătirea superioară, contează extrem de mult capacitatea de luptă, de dăruire, omogenitatea valorică și sufletească a echipajului. Caiaciștii români (în prezent selecționați pentru această probă: Aurel Vernescu — Mihai Zafiu — Roman Vartolomeu — Atanase Sciotnic) ne-au demonstrat deseori că posedă asemenea calități. Sperăm, de aceea, la mai mult decît arată — cu firescul

Nicolae
NAVASART,
antrenor emerit

Octav
MERCUREAN,
antrenor

Maria
NAVASART,
antrenoare

CE DORIM CANOTORILOR ROMÎNI LA ORA OLIMPICĂ?

*Nu ca la
Xochimilco!
Cît mai aproape
de St. Catharinas...*

Nu este deloc greu să reconstituim istoria prezenței canotorilor noștri la Jocurile Olimpice. Pe lista rezultatelor finale nu întâlnim decît un echipaj — cel format din Rifelt-Kureška plus Ghiță, clasat pe locul 6 la ediția din 1960 a J.O.

Ne mai amintim și acum eșecul de la Ciudad de Mexico, unde niciunul din echipajele românești n-a reușit să obțină calificarea în finală!

Mulți s-au grăbit atunci să spună că afirmarea canotajului este imposibilă, că el va continua să strălucească doar din cînd în cînd, la unele regate internaționale, că va trăi (!) modest, fără pretenții, eclipsat de strălucirile de aur ale caiacului și canoiei. A urmat, însă, splendida victorie de la St. Catharinas, cea zi în care echipajul de 2 plus 1, format din Ceapura-Tudor și Gheorghiu cuceră titlul mondial.

Iată că nu trebuie să ne grăbim cu verdictele!

Canotajul a ridicat fruntea sus și a reluat lupta pentru a demonstra posibilitățile de care dispune, talentul sportivilor și hărnicia antrenorilor.

Agendă internațională bogată — regate internaționale puternice, la Mannheim, Ratzeburg, Grünau, Lucerna, Snagov... Bucurii, necazuri, certitudini, ezitări. Aurul de la St. Catharinas obligă enorm. Eșecul de la Xochimilco nu trebuie să se mai repete! Trebuie să se îndrăznească mai mult, dar cu grija de a nu se depăși limitele realismului. De aceea, ne-a fost greu să obținem pronosticuri din partea federației, a antrenorului Dumitru Popa, a sportivilor înșiși. Am înțeles doar că se urmărește o comportare onorabilă, cucerirea unui loc fruntaș în clasamentul celor 3 probe la care — pînă la ora la care așternem pe hîrtie aceste însemnări — este hotărîtă participarea canotorilor români. Este vorba de proba de 2 plus 1, la care s-a operat o singură modificare (Lavrenchi în locul lui Gheorghiu), 4 f.c. — se pare «punctul forte» în acest an — și 2 f.c., proba celor mai multe indoieli.

Cu posibile «retușuri», echipa olimpică ar cuprinde, deci, pe următorii schișiști: Emerich Tușa, Adalbert Agh, Dumitru Grumezescu, Ilie Oantă, Ștefan Tudor, Petre Ceapura, Ladislau Lovrenchi, C. Georgescu, Francisc Papp, toți provenind de la clubul sportiv Dinamo București.

Analiza rezultatelor obținute de cele 3 echipaje în cele mai importante confruntări ale sezonului preolimpic arată că prima șansă de afirmare este de partea bărcii de 4 f.c., cu posibilități de a se clasa pe locul 3, în ciuda ridicatei valori a echipajelor adverse. Nu subestimăm nici forța echipajului de 2 plus 1 care, în măsura realizării unei depline omogenități, poate să-și spună un cuvînt în întrecerea pentru ocuparea primelor 4 locuri. Mai greu ne este să anticipăm perspectivele la proba de 2 f.c., echipaj a cărui componență nu este pînă acum certă. Credem, însă, că — indiferent de formula adoptată — în cazul participării la această probă se poate realiza calificarea în finala olimpică.

P.S. La închiderea ediției aflăm că, după slaba comportare (locul IV) a echipajului Ioan Cacencu-Francisc Papp în campionatele pe echipe, factorii de resort au opinat pentru selecționarea rameților Ilie Oantă și Dumitru Grumezescu în proba de 2 f.c. și au preconizat următoarea formulă de echipaj pentru proba de 4 f.c.: Tușa — Naumenco — Agh — Papp.

tilor de a cuceri la Munchen primul titlu olimpic este purtată în inimă cu toată căldura și încrederea. Pentru împlinirea ei, padelele vor încerca să mărească, pe pista olimpică, viteza ambarcațiunilor de dublu și patru atît cît trebuie pentru a trece primele balizele de la sosire.

Să le urăm tuturor echipajelor noastre succes și... vînt de pupa!

Dan GARLEȘTEANU

coeficient de improbabilitate — «calculul hîrtiei». Șanse mari au reprezentanții noștri și la caiac dublu, probă în care C. Coșniță și V. Simiocenco se numără printre candidații la medalii, avînd chiar posibilitatea să furnizeze o mare surpriză. Ne gîndim, desigur, la caiac simplu, unde Ion Dragulschi va lupta pentru un loc onorabil — 5 sau 6. Mărturisită sau nu, speranța caiaciș-

Speranțe la un loc bun și în clasamentul probei de 2 f.c.

LUPTE GRECO-ROMANE

GHEORGHE BERCEANU (cat. semimuscă)

• Născut: 28 decembrie 1949, în satul Cirna, comuna Goicea, județul Dolj • Înălțimea — 1,50 m • Greutatea — 54 kg • A început să practice luptele în 1965, la Electroputere Craiova. În prezent activează la Steaua • Din 1966 și până în 1968 cucereste titlurile de campion național de juniori, iar din 1968 și până în acest an a îmbrăcat tricourile de campion la seniori • La campionatele europene din 1970 (Berlin) și la cele din acest an (Katowice) cucereste medalia de aur • Primul titlu de campion mondial i-a revenit la ediția din 1969 (Mar del Plata) iar al doilea, la următoarea, 1970 (Edmonton). La «mondialele» de anul trecut (Sofia) n-a participat, fiind accidentat • Concurează la Ciudad de Mexico (la o categorie superioară de greutate) și nu se clasează printre primii șase concurenți.

GHEORGHE STOICIU (cat. muscă)

• Născut: 4 septembrie 1943, la București • Înălțimea — 1,57 m • Greutatea — 57 kg • Practică luptele din 1960 la clubul Mecalul București. În prezent este la Steaua • În 1961 și 1962 cucereste titlul de campion național la juniori, iar în 1967, 1971 și 1972 la seniori • Participă la 4 ediții ale campionatelor europene, dar nu s-a clasat printre primii șase concurenți. Locul 4 la campionatele mondiale din 1965 (Tampere) și 1966 (Toledo). În 1970 (Edmonton) se clasează pe locul 5. Anul trecut (Sofia) medalie de argint • La J.O. din Mexico a concurat la lupte libere, dar fără succes.

ION BACIU (cat. cocoș)

• Născut: 12 mai 1944, în comuna Tunari, județul Ilfov • Înălțimea — 1,62 m • Greutatea — 60 kg • În 1960 a început să practice luptele la clubul Rapid. În prezent activează la Steaua • Campion republican de juniori în 1961-1963 și de seniori în 1965-1967, 1969-1971 • Medalie de bronz la campionatele europene din 1966 (Essen), argint în 1970 (Berlin) și bronz în 1972 (Katowice). • Locul 5 la campionatele mondiale din 1966 (Toledo), medalie de aur în 1967 (București) și locul 5 la ediția din 1970 (Edmonton) • La J.O. de la Ciudad de Mexico cucereste medalia de argint.

ION PĂUN (cat. pană)

• Născut: 17 februarie 1951, în comuna Drăganu (jud. Argeș) • A debutat la C.S.O. Cîmpulung Muscel, 1968. În prezent activează la clubul Dinamo București • Înălțimea — 1,65 m • Greutatea — 64 kg • A participat pentru prima dată la campionatele europene din acest an (Katowice) clasându-se pe locul 5 • N-a concurat la campionatele mondiale și Jocuri Olimpice.

SIMION POPESCU (cat. semiușoară)

• Născut: 11 august 1940, în com. Cuptoare, jud. Caraș-Severin • Înălțimea — 1,73 m • Greutatea — 73 kg • În 1956 a început să practice luptele la C.S.M. Reșița. În prezent e la Steaua • Campion republican de juniori în 1958 și 1959, iar la seniori de 9 ori: 1964-1972 • Medalie de bronz la campionatele europene din 1966 (Essen) și de aur în 1967 (Minsk) • Vicecampion mondial în 1967 (București), medalie de aur în 1969 (Mar del Plata) și de argint în 1970 (Edmonton) • Medalie de bronz la J.O. 1968.

ION ENACHE (cat. ușoară)

• Născut: 21 februarie 1947, în com. Finta, jud. Dîlbovița • Înălțimea — 1,75 m • Greutatea — 75 kg • A început să practice luptele în 1963 la clubul Rapid. În prezent, la Dinamo București • Campion național de juniori în 1964-1966, iar la seniori în 1968, 1971 și 1972 • Participă la campionatele europene din 1968 (Văsteraș), la campionatele mondiale din 1967 (București) și Jocurile Olimpice din 1968 (Mexico) dar nu se clasează în primele 6 locuri.

ION GABOR (cat. semimijlocie)

• Născut: 19 octombrie 1943, la Galați • Înălțimea — 1,80 m • Greutatea — 81 kg • Practică luptele din 1959 la C.S.M. Galați. În prezent, la Steaua • În 1963 cucereste titlul de campion republican la juniori, iar în 1965, 1966, 1969, 1970 și 1972 la seniori • Concurează la campionatele europene din 1966 (Essen), 1970 (Berlin) și 1972 (Katowice), cucerind medalia de argint la ediția din acest an • N-a participat încă la campionate mondiale și Jocuri Olimpice.

NICOLAE NEGUȚ (cat. mijlocie)

• Născut: 17 octombrie 1945, la București • Înălțimea — 1,85 m • Greutatea — 92 kg • A început să practice luptele din 1962 la Progresul București. În prezent este la Steaua • Cucereste tricourile de campion național de seniori în anii 1966, 1968, 1969 și 1971 • La campionatele europene din 1968 (Văsteraș) se clasează pe locul 5, la cele din 1970 (Berlin) pe 6, iar anul acesta (Katowice) pe locul 5 • La campionatele mondiale din 1969 (Mar del Plata) cucereste medalia de bronz, în 1970 (Edmonton) se clasează pe locul 6, iar anul trecut (Sofia) pe locul 4 • La J.O. 1968 ocupă locul 4.

NICOLAE MARTINESCU (cat. semigrea)

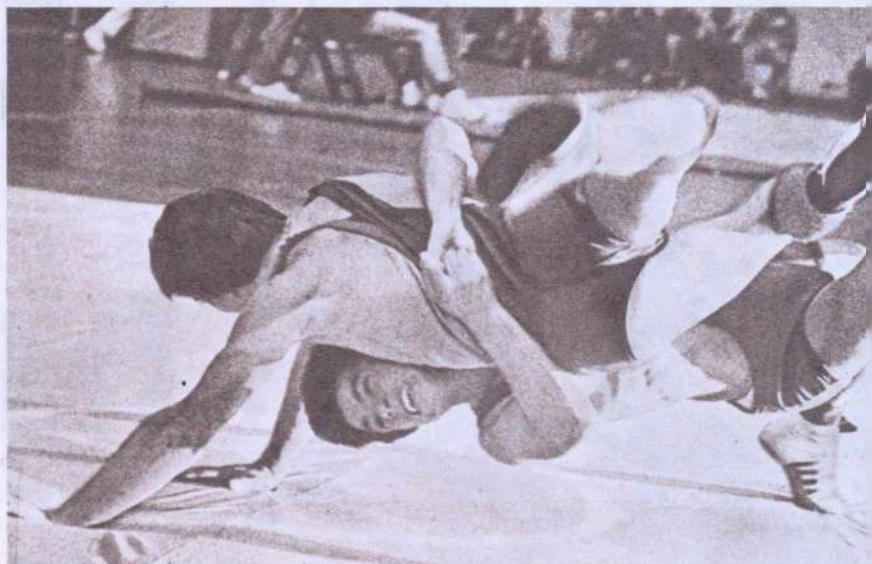
• Născut: 24 februarie 1940, în com. Vișan, jud. Brăila • Înălțimea — 1,89 m • Greutatea — 100 kg • A început sportul luptelor la Dunărea Galați, în 1960 transferându-se la Dinamo București, unde activează și în prezent • Campion național de seniori începând din 1961 și până în acest an (de 12 ori) • La campionatele europene din 1966 (Essen) cucereste medalia de aur, iar anul acesta (Katowice) pe cea de bronz • La campionatele mondiale a cucerit 5 medalii: argint 1963 (Helsingborg), bronz 1966 (Toledo), 1967 (București) și 1970 (Edmonton), medalia de argint în 1971 (Sofia) • La Tokio s-a clasat pe locul 4, iar la Ciudad de Mexico a cucerit medalia de bronz.

VICTOR DOLIPSCHI (cat. grea)

• Născut: la 19 octombrie 1950, la București • Înălțimea — 1,85 m • Greutatea — 122 kg • Practică luptele din 1965 la clubul Rapid • În prezent, activează la Dinamo București • Campion național de juniori în anii 1965-1968 și de seniori 1971-1972 • Medalie de bronz la campionatele europene din acest an (Katowice) • Locul 6 la campionatele mondiale de anul trecut (Sofia) • N-a participat la Jocurile Olimpice.

Luptătorii noștri ne dau speranțe...

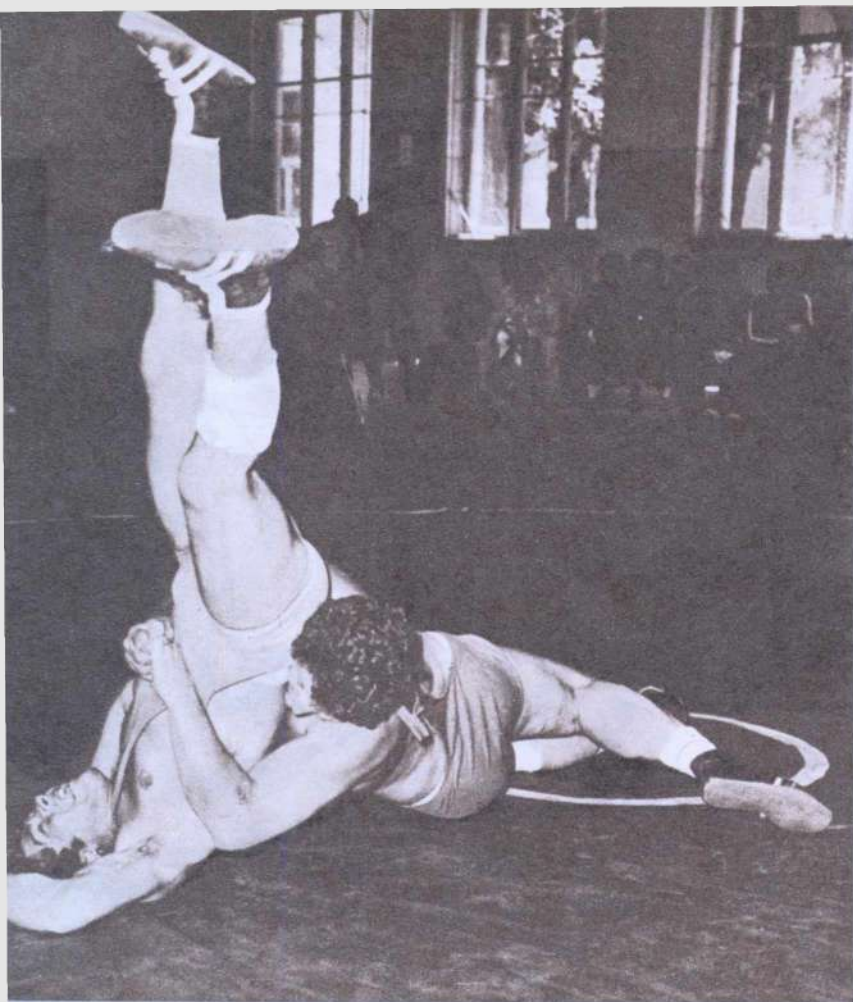

În lupta din parter, Gheorghe BERCEANU finalizează cu deosebită măiestrie centurările laterale, acumulând numeroase puncte tehnice.

Orele sînt numărate pînă la gongul inaugural al confruntărilor olimpice de lupte. Sportivii și antrenorii, deopotrivă, trăiesc în aceste zile marile emoții dinaintea bătăliei pentru mult rîvnitele medalii. În aceste ore, speranțele și gindurile numeroșilor suporteri din țară se îndreaptă spre luptători cu acea încredere pe care o dau succesele dobîndite de multă vreme, an de an. Începînd din 1960, cînd Dumitru Pîrvulescu cucerea medalia de aur la Jocurile Olimpice de la Roma, aproape în fiecare an reprezentanții țării noastre au urcat pe treptele podiumului de onoare la marile competiții de lupte. În 1961, în îndepărtata Yokohama (Japonia), Valeriu Bularca primea cununa de campion al lumii. Apoi Ion Cernea în 1965, la Tampere (Finlanda), Ion Baciu în 1967 la București, Gheorghe Berceanu și Simion Popescu în 1969, la Mar del Plata (Argentina) și din nou Berceanu în 1970, la Edmonton (Canada), au cucerit titlurile de cam-

pioni mondiali. Alți luptători români au sporit prestigiul sportiv al țării noastre, obținînd numeroase medalii de argint și bronz.

Luptătorii noștri ne dau și acum în marile înclăștări de pe saftetele olimpice de la München, speranțe întemeiate în comportări și rezultate prestigioase. Este adevărat că în loturile României, care vor participa la apropiatele confruntări olimpice, nu mai sînt reputații luptători Dumitru Pîrvulescu, Ion Cernea, Valeriu Bularca, Francisc Bolla și alții, de locul acestora a fost ocupat de tineri talentați. Iată, de altfel, opinia noastră privind cele mai mari șanse de succes ale unora dintre luptătorii români. La greco-romane, Gheorghe Berceanu poate cuceri titlul olimpic la categoria semimuscă. El va trebui să treacă însă de Vladimir Zupkov (U.R.S.S.), Ștefan Anghelov (Bulgaria) și de Ferenc Seres (Ungaria), principalii săi rivali. Gheorghe Stoiciu (cat. muscă), cu sorți mai buni, luptînd mai aten-

Cu acest spectaculos rebur Ștefan STINGU și-a dus adversarul direct cu umerii pe înălțimea, într-un tuș inevitabil

nceputul partidelor, poate reuși să urce pe podium. Ion Baciu (cat. cocș), renunțând la teama sa în fața unor adversari ca Rusten Kazakov (U.R.S.S.), Hristo Traikov (Bulgaria) și Janoš Varga (Ungaria), va putea obține un frumos succes. Simion Popescu (cat. semiușoară), aflat probabil la ultima sa Olimpiadă, își va urma — credem — riscul în fața multor adversari valoroși care se află la categoria sa: S. Damianovici (Iugoslavia), R. Rurua (U.R.S.S.), P. Göpfert (D. Germană), T. Tacashi (Japonia), Apostoľov (Bulgaria), A. Supron

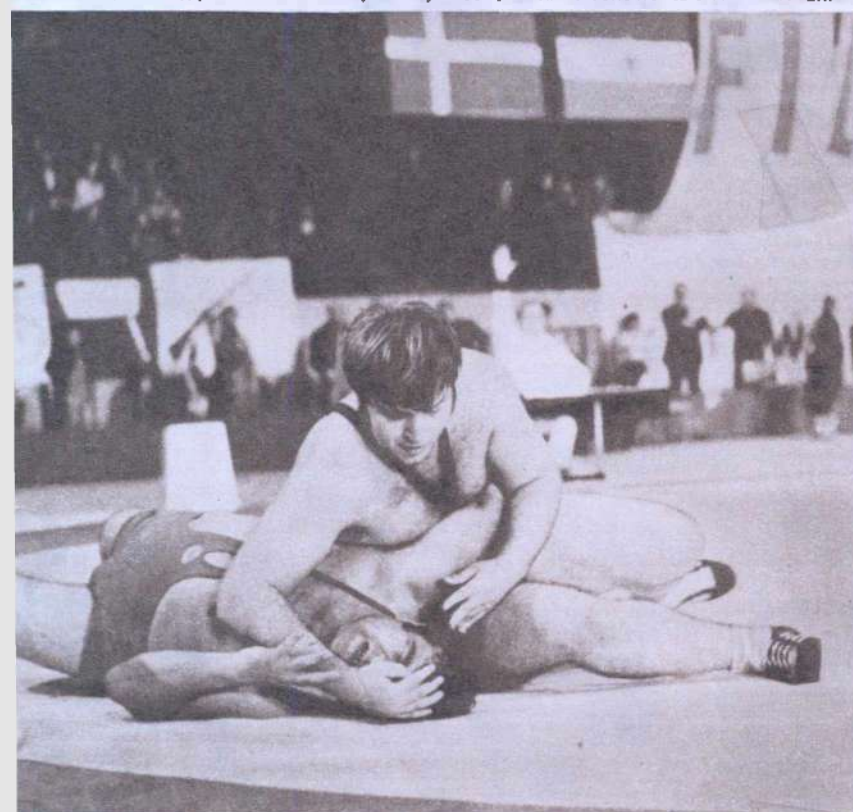
(Polonia) ș. a. Nicolae Martinescu (semigrea) și Victor Dolipschi (grea) își pot, de asemenea, înscrie numele printre laureații acestei ediții.

La lupte libere ne dau speranțe pentru medaliile Petre Coman (pană), Petre Poalelungi (semiușoară), Ludovic Ambruș (ușoară), Vasile Iorga (semimijlocie) și Ștefan Stingu (grea).

Noi le dorim tuturor, însă, mult, mult succes.

Costin CHIRIAC

ctor DOLIPSCHI a spulberat toate speranțele campionului european al ediției din 1969, ner Topuz (Turcia), pe care l-a învins prin tuș la confruntările continentale din acest an.

Cărți de vizită

LUPTE LIBERE

ION ARAPU (cat. semimuscă)

• Născut: 17 mai 1951, București • Înălțimea — 1,58 m • Greutatea — 54 kg • A început să practice luptele libere din 1968 la Rapid. În prezent, la Steaua • Campion republican de juniori în 1969 și de seniori în 1971 • Participă la campionatele europene din acest an (Katowice) și la amondialele de anul trecut (Sofia), dar nu se clasează în primii 6 • Debutant la Jocurile Olimpice.

PETRU CIARNĂU (cat. muscă)

• Născut: 5 august 1943 • Înălțimea — 1,67 m • Greutatea — 59 kg • Practică luptele din 1961 la C.F.R. Timișoara • Campion republican de seniori în 1967, 1969-1971 • Medalii de bronz la campionatele europene din 1969 (Sofia) și 1970 (Berlin) • Locul 5 la campionatele mondiale de anul trecut (Sofia) • Debutant la J.O.

NICOLAE DUMITRU (cat. cocș)

• Născut: 21 septembrie 1945 • Înălțimea — 1,60 m • Greutatea — 60 kg • Debut în activitatea sportivă la I.M.U. Medgidia în 1963, în prezent la Tomistex Constanța • Campion național la seniori în 1966 și 1969 • La campionatele europene ocupă locul 6 în 1968 (Skoplje), 4 în 1969 (Sofia) și 5 anul acesta (Katowice) • La campionatele mondiale de anul trecut se clasează pe locul 4 • Debutant la Jocurile Olimpice.

PETRE COMAN (cat. pană)

• Născut: 8 iulie 1944 în satul Fintina, jud. Brașov • Înălțimea — 1,59 m • Greutatea — 66 kg • A început să lupte în 1961 la Steagul roșu Brașov. În prezent activează la Steaua • Campion republican de juniori în 1962, iar la seniori din 1966 până anul acesta (de 7 ori) • La campionatele europene din 1966 (Karlsruhe) locul 5, medalie de bronz în 1967 (Istanbul), 1970 (Berlin) și 1972 (Katowice) și medalii de argint în 1968 (Skoplje) și 1969 (Sofia) • Participă la ultimele 4 ediții ale campionatelor mondiale, dar nu se clasifică printre primii șase concurenți • La Ciudad de Mexico se clasează pe locul 5.

PETRE POALELUNGI (cat. semiușoară)

• Născut: 23 august 1941 în satul Slivna, jud. Galați • Înălțimea — 1,71 m • Greutatea — 71 kg • În 1960 a început să practice luptele la Dunărea Galați, unde activează în prezent • Campion republican de seniori în 1962, 1964, 1966, 1968-1969, 1972 • La campionatele europene din 1966 (Karlsruhe) locul 5, în 1968 (Skoplje) locul 4 și în 1972 (Katowice) medalie de argint • Ocupă locul 7 la campionatele mondiale din 1965 (Manchester) și din 1971 (Sofia) • Debutează la Jocurile Olimpice.

LUDOVIC AMBRUȘ (cat. ușoară)

• Născut: 17 septembrie 1946, satul Mitrești, jud. Mureș • Înălțimea — 1,75 m • Greutatea — 79 kg • A început să practice luptele libere din 1964, la Voinea Tg. Mureș. În prezent, la Mureșul Tg. Mureș, după o lungă perioadă la Steagul roșu Brașov • Campion național de seniori din 1969 până anul acesta • La campionatele europene din 1968 (Skoplje) ocupă locul 7, iar în 1970 (Berlin) locul 4 • După locul 6 ocupat la campionatele mondiale din 1970 (Edmonton), anul trecut (Sofia) cucerește medalie de argint • Debutează la Jocurile Olimpice

VASILE IORGA (cat. semimijlocie)

• Născut: 12 februarie 1945, la Brăila • Înălțimea — 1,71 m • Greutatea — 84 kg • A început cunoștința cu luptele libere în 1962 la Progresul Brăila, unde activează și în prezent • Campion republican de seniori la ultimele 4 ediții • La campionatele europene din 1969 (Sofia) locul 4, în 1970 (Berlin) medalie de bronz • La campionatele mondiale din 1970 (Edmonton) medalie de bronz, iar la cele de anul trecut (Sofia) aceeași medalie • Debutează la Jocurile Olimpice.

ION DUMITRU (cat. mijlocie)

• Născut: 27 martie 1951, la București • Înălțimea — 1,75 m • Greutatea — 85 kg • A început să practice luptele libere la Viitorul București, trecând apoi la Steaua • Campion național la juniori în anii 1966-1969 și la seniori în 1972 • La campionatele europene din 1972 (Katowice) se clasează pe locul 4 • Nu a participat la campionate mondiale și nici la Jocurile Olimpice.

ENACHE PANAITI (cat. semigrea)

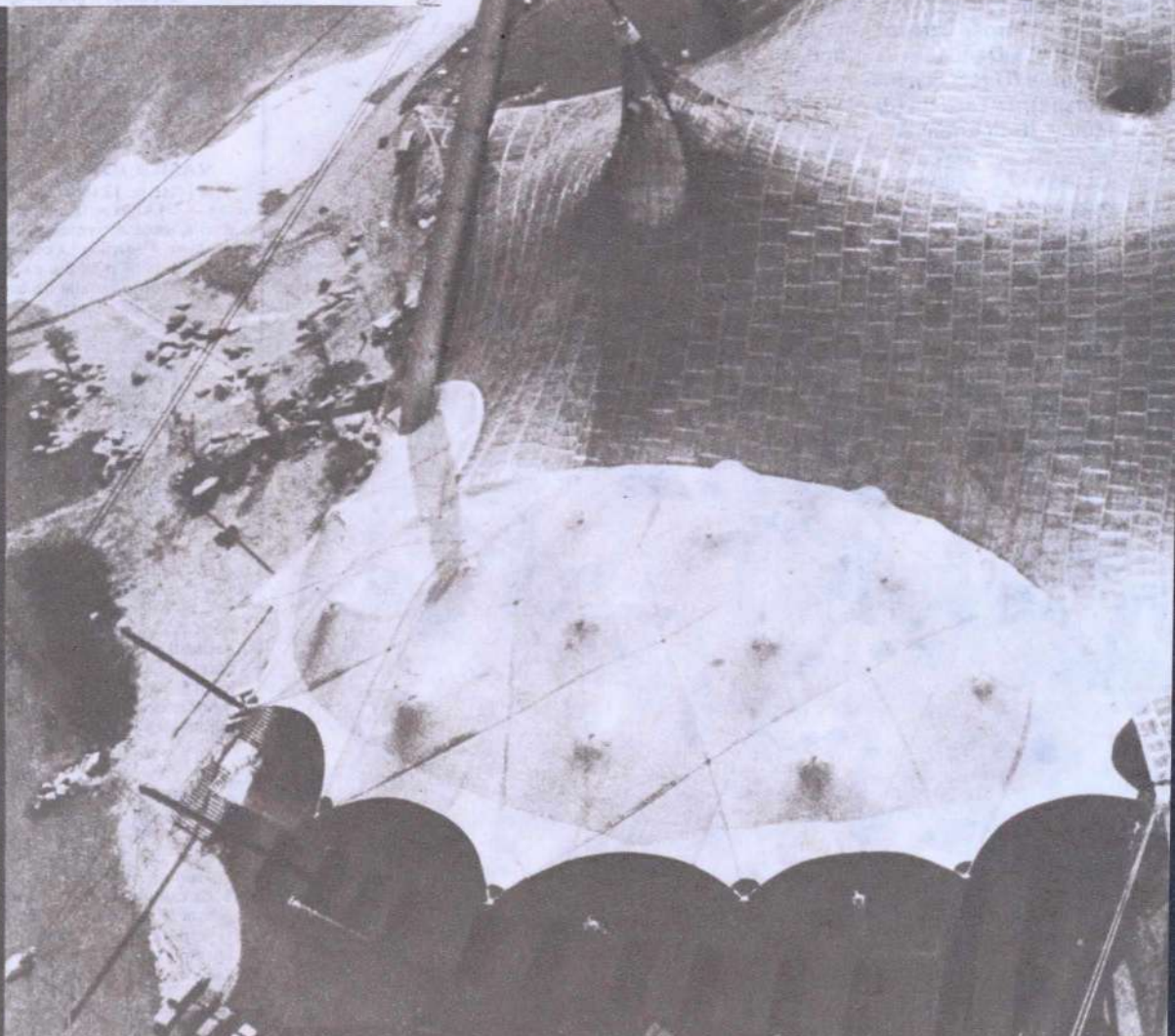
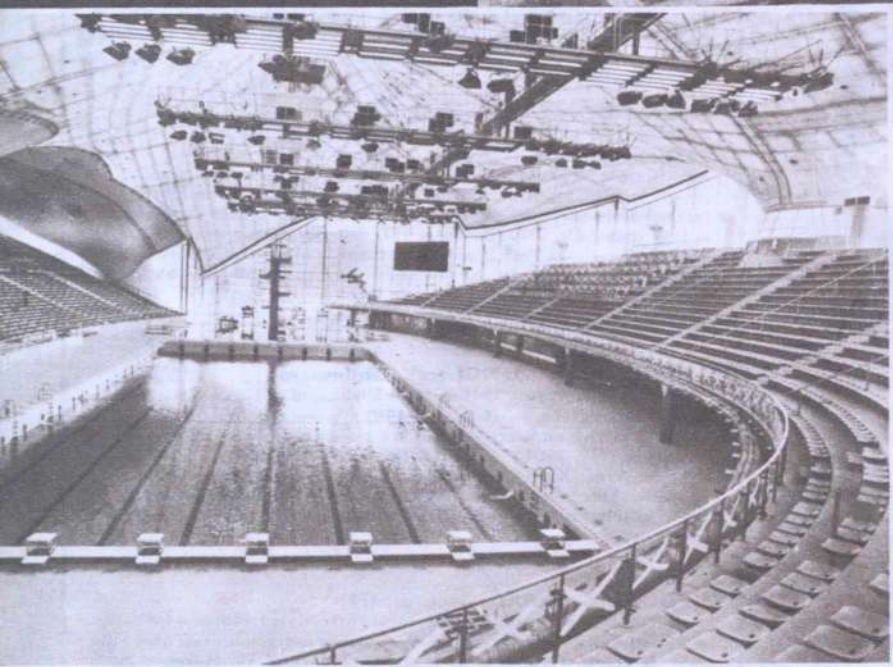
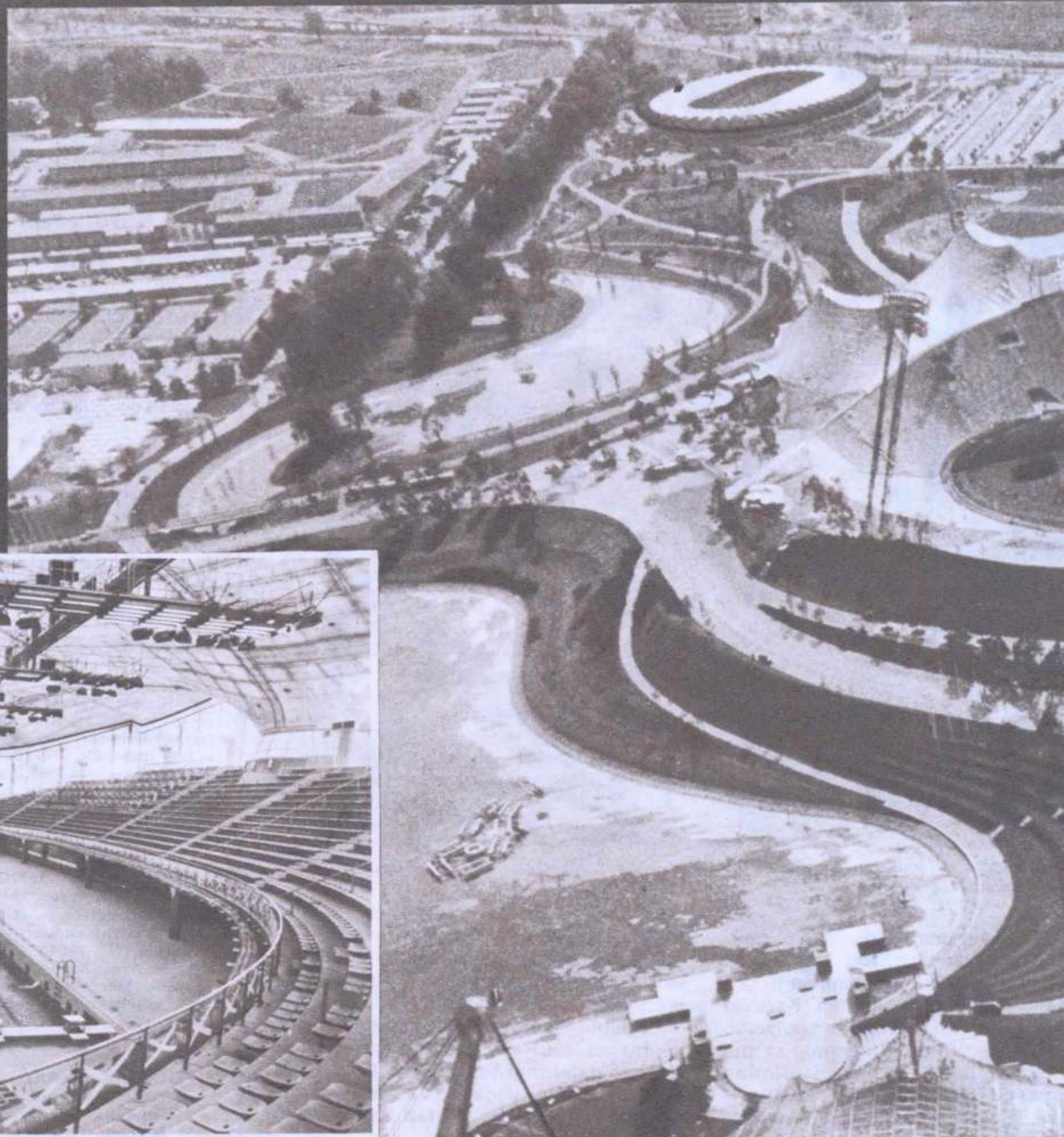
• Născut: 6 octombrie 1949, în comuna Liești, jud. Galați • Înălțimea 1,85 m • Greutatea — 102 kg • Debutul în sportul luptelor libere l-a făcut la Galați (Dunărea) în 1965, în prezent fiind la Steaua • Campion național de juniori în 1967 și de seniori la ultimele 3 ediții • La campionatele europene din 1969 (Sofia) se clasează pe locul 4, în 1970 (Berlin), locul 6, iar anul acesta (Katowice) locul 4 • A participat la campionatele mondiale de anul trecut (Sofia), dar nu s-a clasat printre frunțași • Debutează la Olimpiadă.

ȘTEFAN STINGU (cat. grea)

• Născut: 19 mai 1941, com. Jupalnic, jud. Caraș-Severin • Înălțimea — 1,87 m • Greutatea — 118 kg • A început să practice luptele în 1962 la C.S.M. Reșița. În prezent este la Steaua • Campion republican de seniori la 8 ediții, începând din 1963 (exceptând anii 1969-1970). • La campionatele europene din 1968 (Skoplje) ocupă locul 6, iar anul acesta (Katowice) cucerește medalie de bronz • Participă la campionatele mondiale din 1965 (Manchester), dar nu se clasează în primii șase iar anul trecut (Sofia) ocupă locul 5 • La Jocurile Olimpice de la Tokio se clasează pe locul 6, iar la Ciudad de Mexico pe locul 4.

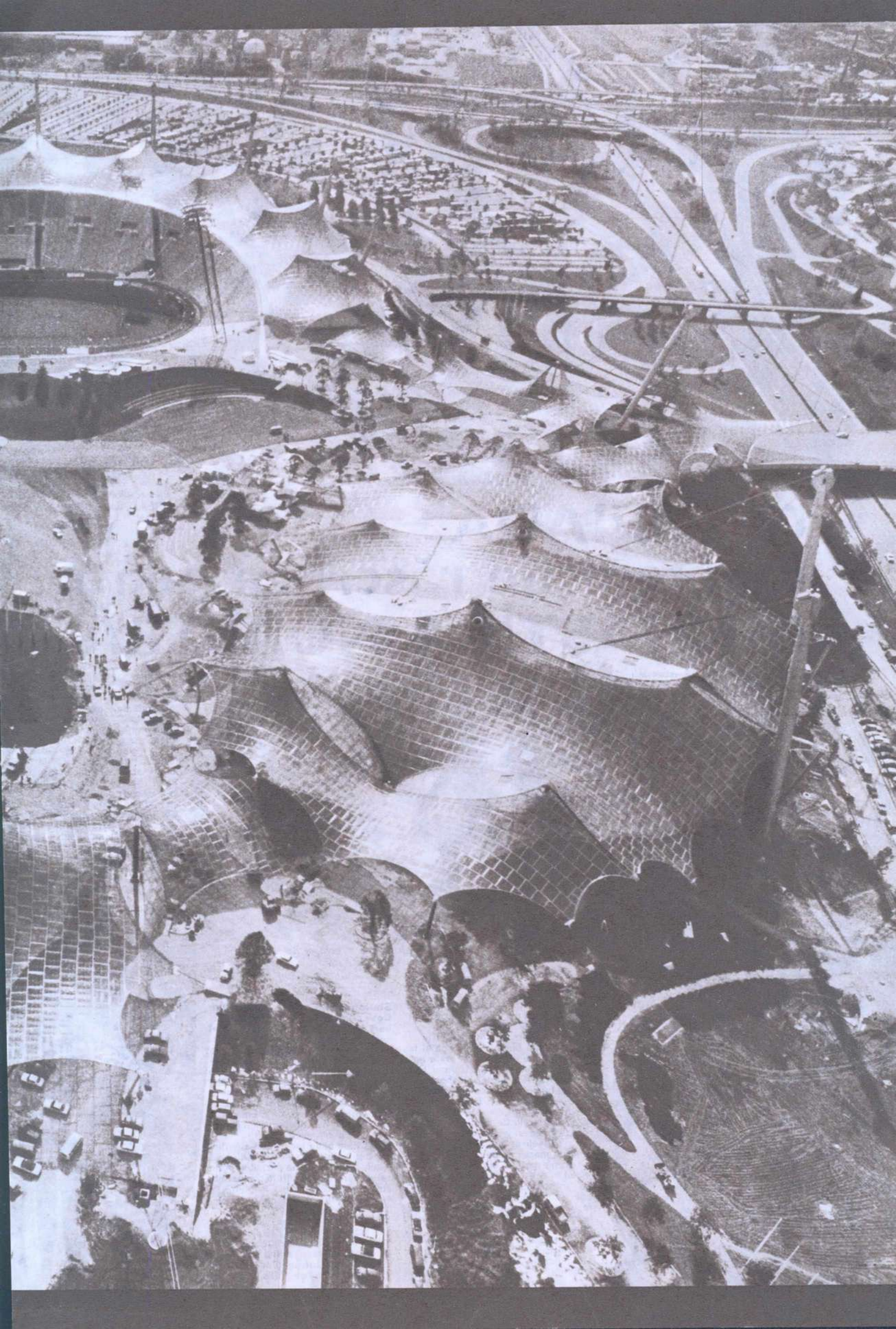

MÜNCHEN ORAȘ OLIMPIC

Privind fotografia aceasta mare, am fi tentați, la prima vedere, să credem că este vorba de un complex sportiv al viitorului, așa cum există în fantezia arhitecților moderni, eliberați de principiile de construcție clasice. Adevărul este, însă, că aceste construcții, aproape ciudate, există cu adevărat. Ele vor adăposti peste câteva zile cel mai mare eveniment sportiv — Jocurile Olimpice. Așa arată grandiosul complex sportiv de la München. Aco-perișul, care se întinde deasupra stadionului olimpic, a sălii sporturilor și a piscinei, care ea singură poate găzdui 9 000 de spectatori (interiorul în imaginea de sus), este confecționat din sticlă acrilică translucidă și are o suprafață de 75 000 m².

Celei mai grandioase întreceri sportive din lume, simbol al forței omului și a prieteniei între popoare, i s-a rezervat un cadru de desfășurare corespunzător. Nu ne îndoim că și rezultatele sportivilor vor fi la înălțime, dovadă că forța omului nu cunoaște limite...

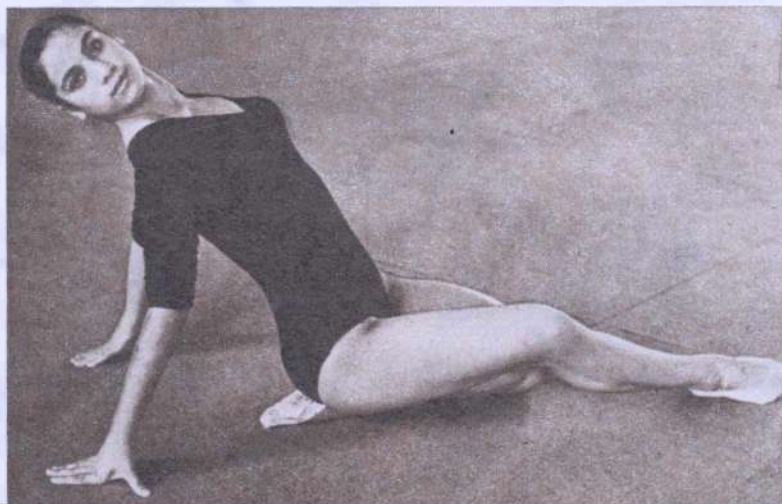
Elena CEAMPELEA și Alina GOREAC, două maestre, două prietene...

OLIMPIADA — moment de răscruce pentru GIMNASTICA NOASTRĂ

Așadar, gimnastica noastră va fi din nou prezentă la Jocurile Olimpicele Celor mai buni dintre maștrii și maestrele din România li se oferă șansa de a concura alături de elita mondială, într-o întrecere de veche tradiție, în care — cu ani în urmă — au avut un cuvânt de spus și reprezentatele țării noastre, deținătoare a trei medalii de bronz, la J.O. de la Melbourne (1956) și Roma (1960).

La München, trebuie s-o spunem deschis, misiunea echipelor române nu va fi deloc ușoară. Fetele vor lupta pentru confirmarea poziției bune (locul 5), ocupată în ierarhia mondială la ultima ediție a campionatelor lumii, în timp ce băieții, beneficiind de o anumită conjunc-

Tot mai sigură în execuție de la un curs la altul, campioana absolută Anca GRIGORAS.

Paula IOAN, optimismul intruchipat al echipei naționale.

tură favorabilă, pot obține un loc mai bun decât cel pe care l-au ocupat în 1970 la C.M. (8).

Șansele cele mai mari de a urca pe podiumul olimpic le au, ca și la precedentele întreceri de mare anvergură, selecționatele Uniunii Sovietice, R.D. Germane și Cehoslovaciei (la feminin), precum și Japonia, Uniunea Sovietică și R.D. Germană (la masculin), care au confirmat, la concursurile de verificare, desfășurate în acest an, buna lor pregătire și șansele de a aborda cu succes această mare competiție.

Loturile noastre olimpice au beneficiat în acest an de condiții optime de antrenament, de un program competițional adecvat, au obținut rezultate remarcabile în concursurile internaționale (băieții au îndeplinit barema de calificare stabilită de F.I.G.) și iată-le acum înaintea marelui start. La ora cînd punem pe hîrtie aceste rînduri, colectivul de antrenori ai lotului feminin (Maria

Simionescu, Emilia Liță, Nicolae Covaci, Gheorghe Gorgoi, Norbert Khun) se află în fața dificilei misiuni de a alege cele șapte gimnaste care vor face deplasarea la München dintr-un lot de nouă sportive, la băieți lucrurile fiind oarecum mai simple, deoarece antrenorii Nicolae Vieru, Mircea Bădulescu, Gheorghe Condovici și Costache Gheorghiu dispun de numai opt sportivi apti cu adevărat de a aspira la selecția olimpică.

Dat fiind că în momentul apariției revistei opțiunea selecționarilor va fi deja cunoscută, ne permitem a ne spune părerea în legătură cu posibila structură a echipelor, așa cum o vedem noi înaintea deciziei specialiștilor.

În privința primelor patru locuri din echipa feminină, «apele» sînt foarte limpezi: Elena Ceampelea, Anca Grigoras, Alina Goreac, Paula Ioan sînt candidate sigure. Toate au dovedit calitățile lor incon-

testabile, posibilitățile reale de a ataca marea performanță. Doar Anca Grigoras n-a figurat în echipa celor mondiale din 1970, dar ea este aureolată în prezent de titlul de campioană absolută pe 1972, avînd cîteva aparate foarte bune în finala de la Brașov. Alina Goreac s-a refăcut după accidentul la cot din luna mai, manifestă o formă bună. Paula Ioan, și-a recăștigat încrederea în marile ei posibilități și concurează cu multă dezinvoltură, iar Elena Ceampelea rămîne incontestabil cea mai bună maestră a gimnasticii noastre, de la care așteptăm numai constantă în precizie și siguranță în timpul execuțiilor. Pentru desemnarea celorlalte componente ale echipei încep... discuțiile. Candidează d-

Concurentă tenace, dîrză, galantă deauna să lupte pentru fiecare zecime de punct, Elisabeta TURCU.

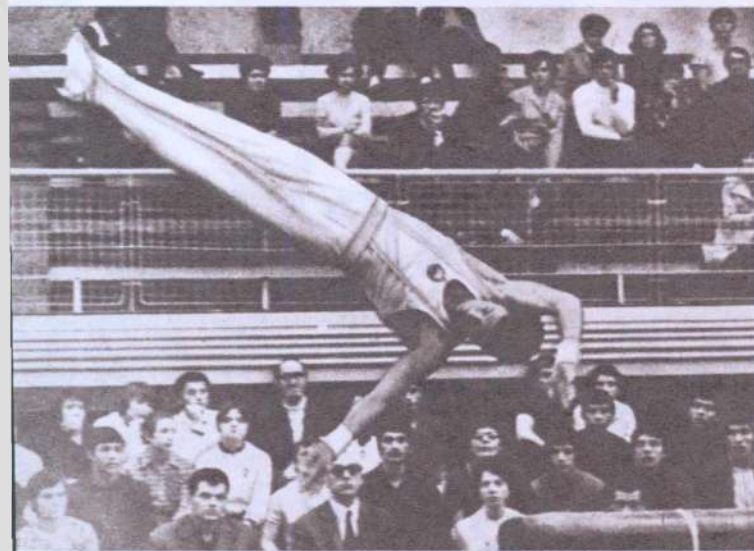

Grațioasă și expresivă la sol, Marcela PĂUNESCU culege întotdeauna aplauze cu exercițiul ei.

Revenirea în formă a lui Petre MIHAIUC a sporit optimismul selecționatelor.

Gh. PĂUNESCU, într-o execuție pe care o dorim repetați și la J.O.

sensele cele mai mari **Marceta Păunescu**, din ce în ce mai bună la birnă de la un concurs la altul, cu expresivitate la sol, **Elisabeta Turcu**, cu o îndelungată experiență de concurs, dar care a dovedit și nesigurantă în unele competiții, **Mariana Gheclov**, om de echipă, cu un exercițiu bun la paralele împușcate, **Stefania Bacoș**, omogenă pe aparate, și — în fine — **Iuliana Simonfi**, care s-a impus mai ales în finalul acestui sezon competițional și a fost reținută de antrenori în lotul olimpic largit după finalele maeștrilor de la Brașov.

Spuneam că la băieți lucrurile sînt mai simple pentru că, practic, echipa ce va fi aliniată la München s-a conturat în ultimul concurs oficial cu caracter republican, finalele de la Brașov: **Dan Greca**, campionul absolut pe anul 1972, care a manifestat o bună dispoziție de concurs încă de la începutul anului, ambițios, dîrz; **Constantin Petrescu**, sportivul cu cel mai spectaculos salt calitativ în ultimul timp, ratînd de puțin performanța de a cuceri titlul de cam-

pion absolut al țării, dar cîștigător al titlului la bară fixă, aparat la care are un exercițiu de înaltă ținută tehnică și spectaculară; **Gheorghe Păunescu** și **Petre Mihaiuc**, vechi componenți ai reprezentativei naționale, multipli campioni balcanici, participanți la campionate mondiale și europene. Dacă Mihaiuc se va refăce total după eclipsa de formă pe care a traversat-o în această vară, el poate redeveni omul de bară al echipei noastre, cu evoluții ce pot fi bine colate de arbitrajul internațional. **Mircea Gheorghiu** și **Nicolae Opreșcu** completează șablonul de bază, manifestînd și ei o promițătoare revenire de formă la ultimele concursuri de verificare. Rezerva urmează a fi aleasă dintre **Vasile Coșariu**, gimnast cu îndelungată experiență de concurs, aflat la capătul carierei sale de sportiv, și **Mihai Borg**, sportiv tînăr, de perspectivă, tot mai bun cu fiecare start competițional.

Tuturor, depîn succes!

Constantin MACOVEI

Dacă vom avea și noi o dată puțină șansă...

Cei 11 poloiști care ne vor reprezenta în turneul olimpic de la München așteaptă în aceste zile cu înfrigurare tragerea la sorți a celor trei grupe, din rîndul cărora primele două clasate vor continua marea întrecere pentru titlul suprem (la polo nu există încă un campionat mondial).

Partidele din acest sezon, în care «7»-le României a întîlnit, într-un mod gradat, adversare de toate mărimile, au subliniat un potențial evident al tricolorilor. De altfel, după selecționata Ungariei, care și în acest an se înscrie cu majuscule pe lista favoritelor, echipa României deține în 1972 cel mai bun palmares în întîlnirile directe cu formațiile ce vor evolua la München. Reprezentativa țării, pregătită cu multă grijă de foștii internaționali **Anatol Grințescu** și **Nicolae Firoiu**, a ajuns în momentul de față la o valoare care îi oferă posibilitatea de a juca de la egal la egal cu cele mai puternice team-uri din lume. De altfel, obiectivul poloiștilor români la apropiatul turneu olimpic este clasarea în primele 5 locuri; cu alte cuvinte, deci, repetarea performanțelor înregistrate la J.O. de la Roma (1960) și Tokio (1964).

«Poziția noastră în ierarhia ce va fi stabilită la 4 septembrie depinde foarte mult de compoziția grupei în care vom evolua — declară căpitanul reprezentativei, **Gheorghe Zamfirescu**. Am fost de mai multe ori întrebăți cu ce echipe preferăm să jucăm în preliminarii. Ei bine, pot să vă spun că nu ne este teamă de nici o adversară. Totuși ar fi bine dacă nu ne-am întîlni cu Italia în grupă. Și aceasta nu pentru că «Squadra azzurra» ar avea o valoare deosebită, ci pur și simplu pentru că nu a existat o competiție oficială în care această formație să nu beneficieze de suportul substanțial al... cavalerilor flutierului. Dacă vom avea și noi o dată puțină șansă de a juca într-o grupă mai ușoară, pentru a nu ne măcina forțele înainte de turneul final, nu ar fi exclus să ne clasăm pe locul IV sau să venim de la München chiar cu o medalie. Atunci vom ști că toată munca noastră nu a fost în zadar...»

A. VASILIU

Șerban HUBER (Dinamo) 21 de ani, 1,88 m, 81 kg, de 68 ori int. Student la Institutul Politehnic București. Cel mai bun portar al C.E. de juniori din 1971 (Barcelona). De două ori campion balcanic.

Cornel FRĂȚILĂ (Dinamo) 31 de ani, 1,88 m, 81 kg, 57. Student la Fac. de Drept din București. 12 titluri de campion național. A participat la C.E. din 1966.

Gheorghe ZAMFIRESCU (Dinamo), 27 de ani, 1,84 m, 81 kg, 137-123 goluri. Student la I.E.F.S., 8 titluri de campion național, 2 titluri de campion balcanic. A participat la C.E. din 1966 și 1970. Căpitanul echipei.

Gruia NOVAC (Dinamo) 28 de ani, 1,90 m, 90 kg, 157-92. Student la Institutul Politehnic București. 9 titluri de campion național, două titluri de campion balcanic. A participat la J.O. din 1964 și la C.E. din 1966 și 1970.

Bogdan MIHĂILESCU (Dinamo) 30 de ani, 1,83 m, 77 kg, 107-25. Funcționar. 11 titluri de campion național și un titlu de campion balcanic. A participat la C.E. din 1970.

Dinu POPESCU (Dinamo) 23 de ani, 1,78 m, 82 kg, 52-34. Funcționar. Cite un titlu de campion național și balcanic. Debutant într-o competiție oficială de mare amploare.

Iosif CULINEAC (Rapid) 31 de ani, 1,71 m, 77 kg, 179-70. Tehnician. Trei titluri de campion național, un titlu balcanic. A participat la J.O. din 1964 și C.E. din 1970.

Claudiu RUSU (Voimp Cluj) 23 de ani, 1,80 m, 83 kg, 50-37. Student la Fac. de Drept din Cluj. Un titlu balcanic. Debutant într-o competiție oficială de mare amploare.

Radu LAZĂR (Dinamo) 25 de ani, 1,80 m, 75 kg, 51-37. Tehnician. Cite un titlu de campion național și balcanic. Debutant într-o competiție oficială de mare amploare.

Viorel RUS (Dinamo) 20 de ani, 1,84 m, 87 kg, 22-14. Elev. Trei titluri de campion național și un titlu balcanic. A participat la C.E. de juniori din 1971. Debutant într-o competiție oficială de mare amploare.

Cornel RUSU (Rapid) 28 de ani, 1,78 m, 73 kg, 82-55. Profesor de educație fizică. Trei titluri de campion național și două titluri balcanice. A participat la C.E. din 1970.

CAMPIONII MONDIALI LA HANDBAL

VIZEAZĂ ȘI TITLUL OLIMPIC!

După 36 de ani de la debut (J.O. Berlin 1936), handbalul își reia locul în marea familie a sporturilor olimpice. Printre formațiile care vor lupta la München pentru titlul olimpic se află, desigur, și echipa României, campioană mondială. Vor reuși, oare, handbaliștii noștri să se numere printre medaliații cu aur la Jocurile de la München? Iată o întrebare la care ne e deosebit de dificil să răspundem, în ciuda faptului că echipa română are în ultimii zece ani cel mai frumos palmares internațional: trei titluri de campioană a lumii (1961, 1964 și 1970), performanță unică în istoria handbalului mondial.

E greu de dat un răspuns la întrebarea de mai sus din cel puțin două motive. În primul rând, mutațiile petrecute în raportul de forțe din handbalul mondial au înmulțit numărul echipelor reprezentative care aspiră la locuri fruntașe în marile competiții internaționale. Formații ca acelea ale Ungariei, Poloniei, Norvegiei, Franței, Spaniei sau Japoniei,

care figurau rar printre protagonistele, în trecerilor importante, sînt astăzi într-un evident progres. În al doilea rând, «momentul München» găsește echipa României într-o perioadă de transformare, de înnoire, în care o masivă infuzie de tineret înlocuiește o bună parte din vedetele de ani și ani consacrate. Vor reuși jucătorii mai tineri să se integreze în angrenajul echipei? Iată problema de care depindeau, în ultimă instanță, rezultatele campionilor mondiali la Jocurile Olimpice.

În vederea pregătirilor pentru J.O. de la München, antrenorii **Nicolae Nedef** și **Oprea Vlase** au selecționat, încă de anul trecut, alături de jucători consacrați, un număr de tineri talentați. Astfel, în echipa reprezentativă au apărut, lângă **Gruia, Gașu, Samungi, Popescu, Kicsid, Penu, Gunesch, Licu** și ceilalți internaționali nume noi: **Volnea, Dan Marin, Cosma, Ștef, Schobel** etc. Ca urmare a numeroaselor antrenamente efectuate împreună, toți aceștia formează

acum o echipă sudată, omogenă, al cărei joc este de la meci la meci mai bun.

Echipa României este una dintre cele mai tinere participante la turneul olimpic. În ciuda prezenței în formație a veteranului **Gheorghe Gruia** (32 de ani în octombrie între formațiile participante la ultima ediție «Trofeului Carpați» campioana mondială, avut cea mai scăzută medie de vîrstă (24,6 ani fiind urmată de Suedia (25), Iugoslavia (25,4), Cehoslovacia (26,3) și R.D. German (27,8)). Tinerețea va fi fără îndoială un atît important în lupta pentru titlul olimpic, m_ales completată de experiență, de cunoștințe tehnice și tactice, de pregătire fizică, calitate demult recunoscute echipei române.

Sperăm că jucătorii noștri vor onora și München superba carte de vizită a handbalului românesc, alături de titlul de campioni mondiali și pe cel de campioni olimpici.

Le dorim succes deplin!

P.HEN

Tot ce are mai valoros handbalul românesc la ora actuală a fost concentrat în acest lot numeros, care s-a pregătit cu mare ambiție pentru J.O. Din această elită de jucători au fost aleși «olimpicii», care vor încerca să aducă la București singurul trofeu care li mai lipsește handbalului românesc — TITLUL OLIMPIC.

«Tunarul» Gheorghe Gruia, a cărui carieră sportivă s-a consumat într-o permanentă luptă cu apărățile adverse, va fi și la J.O. unul din punctele forte ale echipei României.

Anca Groza

și
Eugen Almer

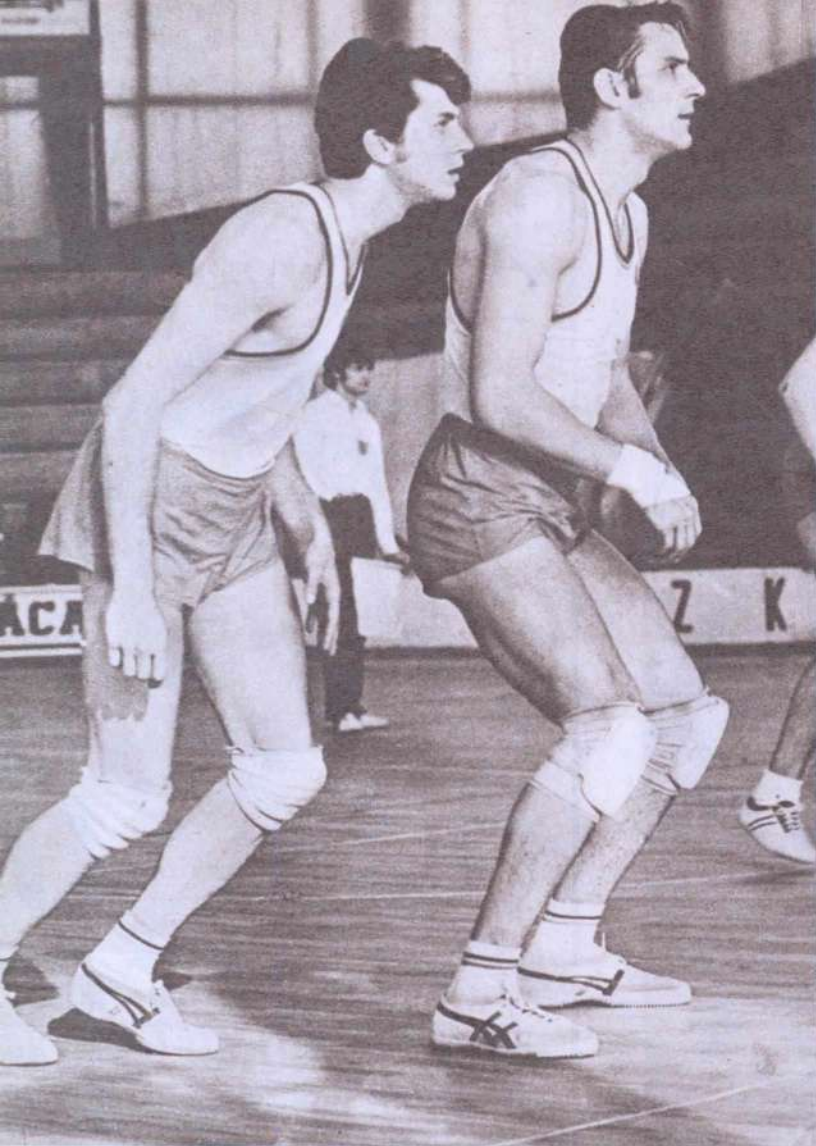
vor purta
speranțele
înotului
românesc

În cel mai puternic concurs de înot din istoria acestui sport, țara noastră va fi reprezentată de cei mai valoroși sportivi la această oră, Anca Groza (Dinamo) — 16 ani și Eugen Almer (Olimpia Reșița) — 19 ani. Multipli campioni și recordmani naționali și balcanici, cei doi înotători români au progresat în mod spectaculos în ultima vreme, apropiindu-se destul de mult de cel mai înalt nivel internațional.

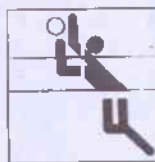
Desigur, este încă greu de crezut că reprezentanții noștri se vor putea situa pe locuri fruntașe. Singurul lor obiectiv, și acesta extrem de dificil, având în vedere concurența foarte puternică (fiecare țară are dreptul să înscrie cîte trei concurenți de probă), este calificarea într-o finală.

Pentru a putea da un randament maxim, sportivii noștri vor concura în cîte o singură probă. Eugen Almer a ales «maratonul» celor 15 sute, iar Anca Groza va lua startul doar în cursa de 200 m delfin.

În ultimul moment a fost selecționat și Marian Slavic, care va concura la 100 și 200 m liber.

Cel mai puternic cuplu al echipei României: coordonatorul Marian Stamate și trăgătorul Gabriel Udișteanu într-o fază de așteptare a serviciului adversarilor. Stamate se pregătește de «intrare», iar colegul său să facă preluarea.

Fază de mare finețe realizată de coordonatorul Marian Stamate și de trăgătorul secund Gyula Bartha: o pasă pe spate, la întâlnire, și blocajul adversarilor nu mai are timp să se înalțe la fileu. Ivan Ivanov (4), Kiril Ivanov (în centru) și Iliev (11) nu mai pot face nimic pentru recuperarea mingii. Fază din partida de verificare România—Bulgaria, de la turneul internațional de la Bratislava.

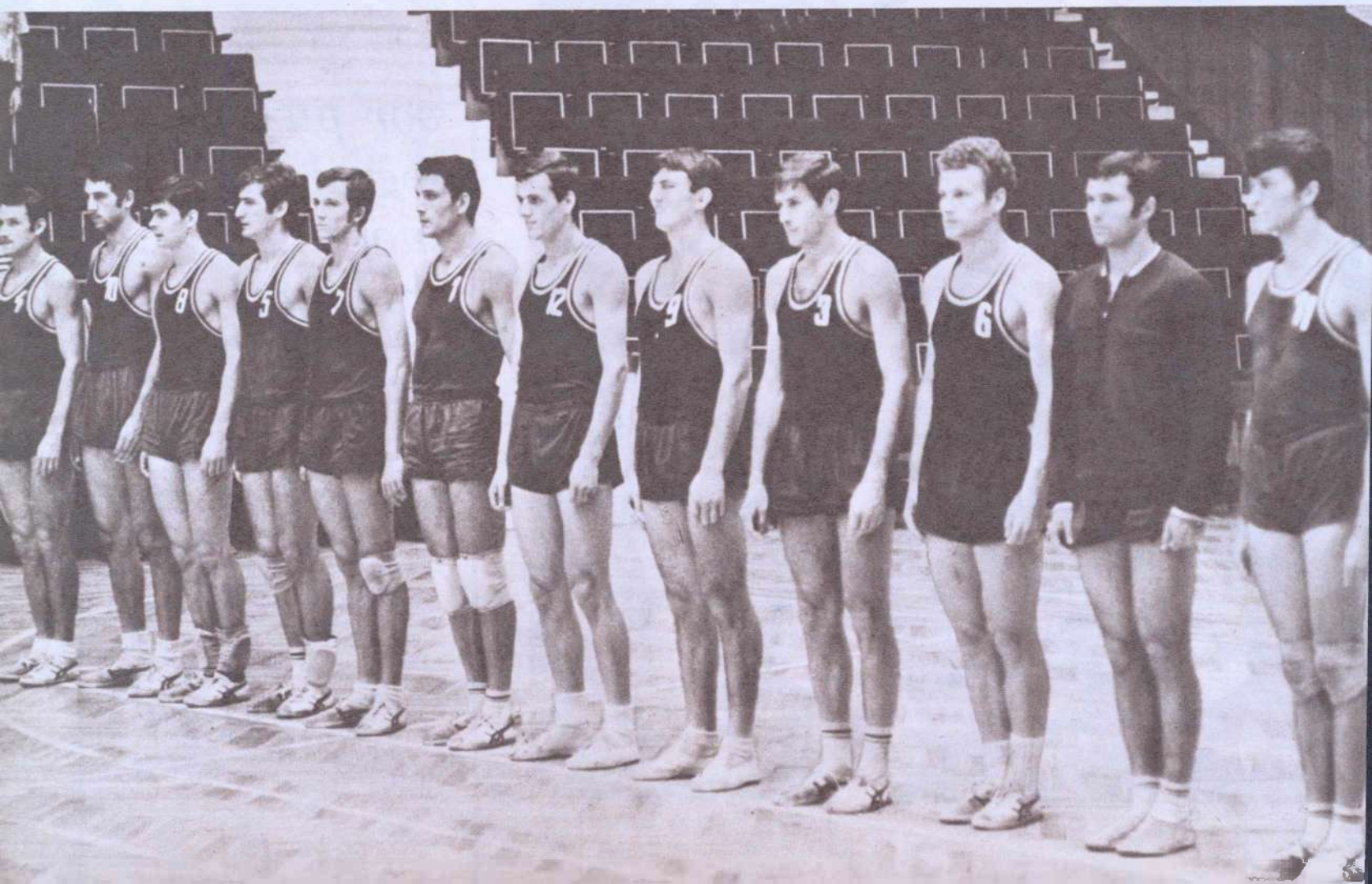
Felicitări, și succes la München

Nu se poate spune că obținerea, în ceasul al doisprezecelea, a pașapoartelor pentru München de către voleibaliști a fost un lucru ușor. De aceea, prețuind cum se cuvine succesul lor de la Montpellier, le adresăm tuturor felicitările noastre și mult succes la turneul final al Olimpiadei. Merită omagiile noastre toți cei doisprezece purtători ai tricourilor naționale: **William Schreiber, Gabriel Udișteanu, Marian Stamate, Gyula Bartha, Cornel Oros, Laurențiu Dumănoiu, Stelian Moculescu, Cristian Ion, Viorel Bălaș și Constantin Chițigoi**, dar și ceilalți sportivi care au efectuat pregătirea, **Radu Dumitrescu și Patriciu Pășteanu**, care însă nu au putut face deplasarea. Aceleași aprecieri le merită colectivul de tehnicieni: **Nicolae Sotir**, antrenor principal, **Aurel Drăgan și Paul Brașoveanu** — secunzi, **Gabriel Cherebețiu** — medicul lotului, **prof. Dragoș Hadîrcă**, metodist, și maseurul **Dan Dumitrașcu**.

Sintem convinși că toți aceștia vor munci cu aceeași dăruire pentru afirmarea deplină a voleiului nostru masculin și în capitala bavareză...

Echipei României care la Montpellier a obținut calificarea pentru Jocurile Olimpice. De la stînga la dreapta: William Schreiber — căpitanul echipei, Mircea Codoi — cel mai înalt jucător (1,98 m), Stelian Moculescu, Laurențiu Dumănoiu, Cornel Oros, Gabriel Udișteanu, Constantin Chițigoi, Romeo Enescu, Gyula Bartha, Cristian Ion, Viorel Bălaș și Marian Stamate.

Ion HORTOPAN va căuta să se claseze la München între primii 10 concurenți la categoria muscă.

Halterofili debutanți la OLIMPIADĂ

Doar doi halterofili vor reprezenta România la marea întrecere de la München. Ion Hortopan și Victor Rusu. Ambii debutează cu acest prilej la J.O. și, firește, răspunderea lor, în ce privește o comportare cât mai onorabilă, este cu atât mai mare.

Misiunea lui Ion Hortopan și a lui Victor Rusu este, desigur, dificilă. Ambii se vor întrece cu cei mai buni halterofili ai lumii în cadrul categoriilor la care participă.

Reprezentantul țării noastre la categoria muscă, Ion Hortopan, va avea de înfruntat pe actualul campion european Smalcerz (Polonia), pe Gnatov (U.R.S.S.), Mustafiov (Bulgaria) — toți cotați cu rezultate de peste 320 kg. Cât va realiza Hortopan? Dacă va ridica în jur de 310 kg, el se va putea clasa printre primii 10, având în vedere faptul că la «europene», cu 305 kg a ocupat locul VI.

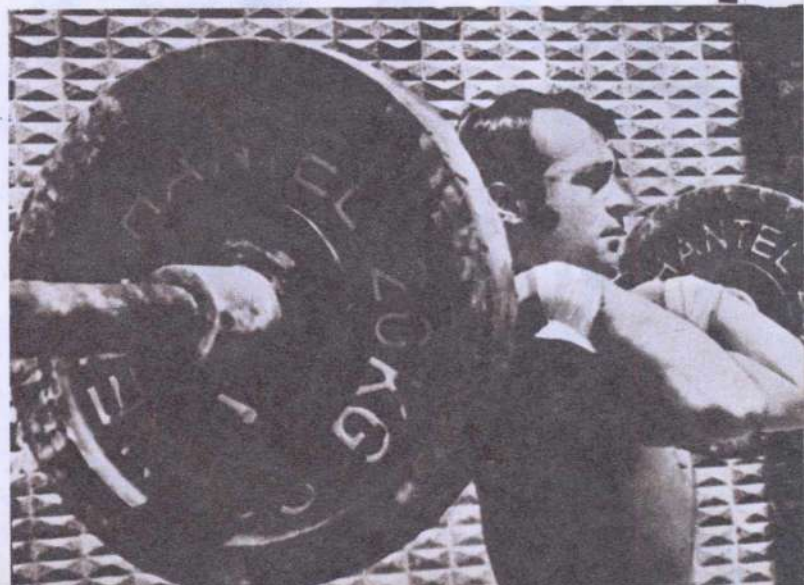
Victor Rusu ne va reprezenta la categoria cocoș. Și el are o misiune foarte dificilă la această categorie în care rolul primei viori îl vor avea iranianul Naasiri, maghiarul Földi, sovieticul Cetin (dacă va lua startul), toți cu rezultate în jur de 370 kg. Victor Rusu nu intră în această categorie a maeștrilor, dar poate lupta pentru un loc în prima jumătate a clasamentului. Considerând că vor fi circa 20 de concurenți el se va putea clasa printre primii 10. Dar, pentru un asemenea loc el va trebui să realizeze în jur de 350 kg, performanță deloc ușoară având în vedere că la C.E. cu 345 kg a ocupat locul V. Victor Rusu ne-a promis că ar vrea să ridice cel puțin 347,5 kg. Să vedem dacă se va ține de cuvânt...

Cei doi reprezentanți ai țării noastre au o calitate. Ei sînt — cum se zice în termeni consacrați — oameni buni de concurs: nu se întimidează în fața calităților adversarilor, sînt calmi și obțin de regulă rezultate bune în marile întreceri.

Regretăm firește că printre olimpicii halterofili nu se află și Fiți Balas, care dacă ar fi realizat normele (prevăzute la verificări) ar fi fost desigur printre cei prezenți la München, și încă poate printre primii șase clasăți la categoria ușoară. Dar, potrivit proverbului «ceea ce cu mîna ta îți faci...»

I.O

Va reuși Victor RUSU să ridice la J.O. 350 de kg performanță limită a consacrării internaționale?

DUPĂ OPT ANI

VOLEIBALIȘTII DIN NOU LA OLIMPIADĂ

În sfîrșit, voleibaliștii români și-au împlinit marea dorință, căreia i-au dedicat, în ultimii doi ani, sute de ore de antrenament: aceea de a se număra printre participanții la apropiatele Jocuri Olimpice de la München. Cît de greu a fost să reînnoade firul rupt cu prea mult timp stîngere în sînul ediției de la Ciudad de Mexico! Atunci reprezentativa noastră, vicecampionă mondială în 1968, își cucerise dreptul de a se număra printre cele 10 olimpionice, dar insuccesele sale la turneele de verificare din perioada ultimelor pregătiri au dus la măsura severă de a i se interzice deplasarea peste Ocean. Forfait-ul echipei noastre la J.O. a stîrnit, de bună dreptate, uimire atît în lumea voleibalistică, cît și în rîndul iubitorilor acestui sport de la noi, știut fiind faptul că ruperea contactului cu elita poate avea efecte nocive pentru un lung interval de timp asupra unei echipe. Și, într-adevăr, așa a fost: la Ciudad de Mexico, voleiul înregistra un impresionant salt valoric în timpul tehnicii și mai ales al tacticii, iar românii lipseau de la marea confruntare de idei și stiluri. Alături de conștințele decurgînd din forșat și exprimate în reținerea generală față de echipa noastră, s-a observat clar că realinierea la startul următoarelor competiții internaționale plătea tribut absenței de la «lecția» mexicană... Și, pentru a repara o hotărîre pripită (indiferent de rezultatele verificărilor, echipa trebuia să se prezinte la J.O.) au fost necesari patru ani de încercări, de eforturi materiale și umane...

Chiar din 1969 voleiul nostru masculin pornise — handicapat — în cursa pentru obținerea unuia din locurile pentru München. Cu o echipă cu prea puțini jucători de clasă, traumatizată fizic și psihic, echipă care la «Cupa mondială» din 1969 și la Campionatele lumii din 1970 se situa pe locuri periferice elitei, locuri nemaioculate vreodată de naționala noastră. În 1971 totul se lusa de la capăt. Cu mulți jucători noi, dintre care cîțiva de mare perspectivă, talen-

ți și bine dotați fizicește, cu alți antrenori, cu alte concepții de pregătire. Și, la europenele de la Milano, tinerii confirmau, iar echipa se întorcea cu medalie, dar calificarea le scăpa printre degete băieților noștri. Locul care se atribuia prin C.E. pentru München revenea, la setaveraj, echipei Cehoslovaciei, care învingea surprinzător și... suspect la zero pe campiona europeană, ce-și asigurase titlul încă din ziua precedentă. Prin urmare, bătălia pentru München trebuia reluată. Calificarea trecea prin Nisa și Montpellier, unde era programat turneul preolimpic, ultima șansă a voleibaliștilor români de a reîntra în rîndul marilor echipe.

Munca a fost încordată, întovîitoare, plină de sacrificii din partea jucătorilor și a tehnicienilor. Izbinda și împlinirea țelurilor lor aveau la temelie o nemăsurată dorință de afirmare. Se știa că acum team-ul român nu va mai fi privit ca înainte de europene, ci ca una dintre cele mai valoroase echipe din lume, la ora actuală, cum des citim în presa străină de specialitate. Deci, fiecare adversar de la calificări se angaja cu toate forțele în lupta cu jucătorii noștri.

Și totuși reprezentativa României a făcut dovada bunelor aprecieri de care se bucură, cîștigînd unul din cele două locuri disponibile pentru J.O. Un prim succes... olimpic și o promisiune că «tricolorii» ne vor aduce și alte satisfacții din capitala Bavariei. Firește, acolo va fi mult mai greu și mai problematic din unghiul de vedere al menținerii formei la o cotă ridicată, timp de mai mult de trei săptămîni. Nădăjduim însă că antrenorii vor găsi modalitatea cea mai potrivită de a prezenta echipa în culmea potențelor ei și la turneul final al J.O. Într-o astfel de situație, credem că voleibaliștii ar putea aduce delegației române nu numai puncte, așa cum au adus de la Tokio, acum opt ani, cînd au cucerit locul patru, ci chiar medalii...

Aurelian BREBEANU

TRĂGĂTORII ROMÂNI

aspiră să întregescă SUITA DE MEDALII

ÎN FOTOGRAFII:

1. Al cincilea acum opt ani (Tokio 1964) și pe locul patru la Ciudad de Mexico 1968, Nicolae Rotaru se situează și la Olimpiada münchenăză printre protagoniștii probelor de armă liberă calibru redus.
2. Trei celebrități ale pistolei viteze: Ion Trippa (medalie de argint, Tokio 1964), Ștefan Petrescu, campionul olimpic de la Melbourne (1956), astăzi antrenor, și Dan Iuga, campion european la pistol cu aer comprimat și unul dintre favoriții probei olimpice de pistol viteze.
3. Specialistul nostru la armă liberă calibru mare, Petru Șandor, se clasat de nenumărate ori între primii opt în marile competiții internaționale. De ce nu ar reuși și la această ediție jubiliară a J.O.?
4. Medalistul cu bronz de la ultimele campionate mondiale, teleristul George Florescu, are posibilități evidente de a se urca și la München pe podiumul de premiero.

Noul poligon de la Hochbrück (la șapte kilometri de Salul olimpic), dotat cu instalații moderne, va găzdui timp de șapte zile — cu începere de la 27 august — întrecerile de tir din cadrul J.O. Programul va cuprinde opt probe: armă liberă calibru redus 60 de focuri și 3x4 focuri, armă liberă calibru mare 120 de focuri, pistol liber 60 de focuri, pistol viteze 60 de focuri, talere aruncate din șanț și din turn (skeeet) și proba de țintă mișcătoare (care se inaugurează la München). Este posibil ca învingătorul de la pistol liber, concurs care se desfășoară și se încheie în dimineața de 27 august, să fie primul laureat al acestei a 20-a ediții a J.O.

Printre numeroși concurenți ai sportului deplină stă pînă de sine și ai marilor precizii prezenți pe standurile olimpice se vor afla și zece țintași români, înscriși la șapte probe. Și, sintem siguri, ei se vor strădui ca prin evoluțiile de mare prestanță să onoreze performanțele înaintașilor lor. Pentru că, în ultimele două decenii, trăgătorii noștri au cucerit la fiecare dintre cele cinci ediții de pînă acum ale J.O. medalii: trei de aur (Iosif Sirbu — armă liberă calibru redus 40 de focuri culcat — 1952, Ștefan Petrescu — pistol viteze — 1956, Ion Dumitrescu — talere lansate din șanț — 1960), două de argint (Ion Trippa — pistol viteze — 1964, Marcel Roșca — pistol viteze — 1968) și tot atîtea de bronz (Gheorghe Lichiardopol — pistol viteze — 1952 și 1956).

La ce aspiră actualii noștri reprezentanți la J.O.? Sînt cîteva probe în care trăgătorii români pot ajunge pe podiumul premianților. Ne gîndim în primul rînd la pistol viteze și armă liberă calibru redus 60 f și 3x4 f. Aici, cifrele obținute în acest sezon de pistolarii Dan Iuga și Ion Trippa, ca și de pușcașul Nicolae Rotaru, îi indică pe aceștia printre favoriții competițiilor. Primul este creditat cu performanțe care l-au situat pe locuri fruntașe la ultimele campionate mondiale și europene, el fiind totodată și campion continental la pistol cu aer comprimat. Ion Trippa, un trăgător cu multă experiență, deține cel de al doilea rezultat mondial al anului: 597 p, la un punct de recordul lumii. În privința lui Nicolae Rotaru, cu 599 p la culcat 60f (cu un punct peste recordul mondial), el luptă pentru una dintre medalii, deși compania de la Hochbrück va fi deosebit de selectă. Rotaru se află printre fruntași și la cealaltă probă, 3x40 f.

Și specialiștii armelor de vîntătoare, mai ales la talere aruncate din șanț, George Florescu, medalist cu bronz la ediția '71 a campionatelor mondiale, ca și fostul campion olimpic, Ion Dumitrescu, au șanse de a se clasa în primul eșalon. De asemenea, Petre Șandor, cel mai bun trăgător român la armă liberă calibru mare și clasat mereu printre primii opt la cele mai mari competiții internaționale din ultimii ani, se anunță și de această dată printre protagoniști.

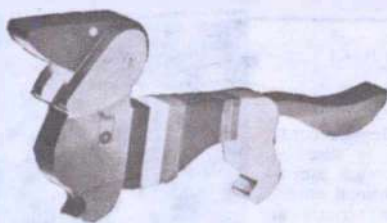
Dintre ceilalți concurenți români vom cita și pe tinerii Eugen Satala și Ilie Codreanu — la pușcă, Lucian Cojocaru — la skeet, sau pe Gheorghe Pintilie (skeet). Ultimul nu face parte dintre reprezentanții tinerei generații dar experiența și unele rezultate meritorii ar putea să aducă pe un loc onorabil.

Desigur, fiecare participant la J.O. ar dori să cîștige o medalie sau să se claseze cît mai bine. Dar acest lucru, mai ales într-o competiție de anvergură a unei Olimpiade nu e posibil decît unui număr restrîns de sportivi, cel mai bine pregătiți. Să sperăm însă că trăgătorii români vor înscrie pe țintele de concurs cît mai mulți decari.

C. COMARNISCHI

Indiscrețiile lui WALDI

• Nici nu au început încă întrecerile celei de a 20-a ediții a Jocurilor Olimpice și se și anunță candidaturile pentru ediția a 22-a. (În 1976, după cum se știe, Jocurile de vară vor avea loc la Montreal). După cunoscuta opțiune a Moscovei pentru Jocurile din 1980, iată că se anunță drept contracandidate orașele Atena (potrivit declarației subsecretarului de stat pentru sport, Constantinos Aslanides, și în ciuda faptului că, în 1996, capitala Greciei ar fi putut celebra centenarul primei ediții!) și Sao Paulo (potrivit declarației lui Sylvio de Magalhães Padilha, președintele Comitetului olimpic brazilian și șef al secretariatului pentru cultură, sport și turism al statului federal Sao Paulo, care se bazează pe sprijinul guvernatorului statului, Laudo Natel). Ediții ceva mai îndepărtate vizează orașul Cali din Columbia (unde au avut loc ultimele Jocuri Panamericane și care optează nu numai pentru Jocurile Olimpice din 1984, ci și pentru campionatul mondial de fotbal din 1986), precum și orașul australian Sydney (care a găsit un comanditar potențial în persoana antreprenorului Winston Hewitt pentru Jocurile din 1988).

• Vestitul ansamblu folcloric românesc «Rapsodia Română» va da 6 spectacole la München, între 19 și 26 august, în cadrul programului cultural al Olimpiadei. Performanțele călușarilor nu vor fi desigur mai prețioase decât ale sportivilor români.

• Deasupra Oceanului Indian a fost plasat, pe o orbită staționară, un nou satelit internațional de telecomunicații, lansat de la Cape Kennedy. El va servi retransmiterii reportajelor televizate de la Jocurile Olimpice de vară de la München. Cu ajutorul acestui satelit se pot transmite simultan 12 emisiuni în culori și 6 000 de comunicații telefonice.

Vă prezentăm velodromul olimpic, o construcție pe cât de interesantă pe atât de optimă pentru întrecerile cicliste. Pista de întreceri, dintr-un lemn african deosebit de rezistent la intemperii, este înconjurată de tribune care pot găzdui 5 000 de spectatori.

• Lia Manoliu va avea la München un tovarăș de longevitate în arena olimpică: este vorba de celebrul yachtsman danez Poul Elvstrøm, posesorul a 4 medalii olimpice de aur (1948—1960), care a lipsit la ediția din 1964, a revenit (fără succes) în 1968 și care acum va fi (ca și atleta din România) pentru a 6-a oară la Jocurile Olimpice.

• Vestile de la München nu sînt întotdeauna bune. Ele pot fi și tragice, precum cea care urmează. Crucea Roșie vest-germană a dat publicității un bilanț al victimelor accidentelor de muncă survenite pe șantiierul olimpic de la München. Potrivit acestui bilanț, în cei trei ani de când au început lucrările, cinci persoane și-au pierdut viața, iar 4 230 au fost rănite, dintre care 840 grav.

• Participarea la întrecerile olimpice de la München și Kiel va stabili noi recorduri în materie: sînt așteptați aproximativ 10 500 de sportivi din 123 de țări. La Jocurile precedente au fost prezenți 6 059 de sportivi din 111 țări (Mexico, 1968), 5 558 de sportivi din 94 de țări (Tokio, 1964) și 5 337 de sportivi din 84 de țări (Roma, 1960). Printre țările care vor lipsi, se menționează: Irak, Honduras, Paraguay, Iordania.

• Echipa olimpică a Australiei (compusă din 220 de sportivi) va face călătoria spre Europa datorită sumelor strînse printr-o chetă publică, întrucît statul nu a putut acoperi toate cheltuielile.

• Vizitatorii Stadionului olimpic de la München vor recunoaște, desigur ceva mai greu, în impresionanta construcție granitul gri furnizat de carierele de la Greci și Măcin. Zecile de mii de tone de rocă vulcanică au fost livrate după ce, în prealabil, erau nuse unei minuțioase operațiuni de finisaj. Cu atât mai greu vor fi de recunoscut pantofii de tenis și ghetetele de baschet, solicitate de către o firmă vest-germană pentru Olimpiada de la München, pentru că marca fabricii: «Finc»-Drăgășani este nscrisă doar pe talpă!

INVITATA NOASTRĂ

Mariana NICULESCU — prezentatoare de modele la C.C.T.B. În fotografie o putem vedea prezentînd costumul cu care sportivele noastre vor participa la Jocurile Olimpice.

• 23 de ani • 170 cm • 48 kg

• În timpul liber practică gimnastica și baschetul.

Sport magazin OLIMPIC

FLACĂRA OLIMPICĂ

Pentru a se păstra tradiția, în Grecia, la Olympia, a fost aprinsă flacăra ce va arde la München în tot timpul Jocurilor Olimpice. Într-un decor cu adevărat cinematografic, actrița greacă Maria Moscholiou, însoțită de vestale îmbrăcate în tunici antice, a împlinit ritualul aprinderii flăcării. În prima parte a drumului spre München, torța cu simbolică flăcără a fost purtată de către atletul grec Constantin Roussis. Pentru a ajunge de la Olympia la München, trecând și prin țara noastră, flacăra olimpică a consumat 6 400 de torțe...

FĂRĂ CUVINTE

desen de Octavian COVACI

OPTIMISM

Halterofilul bulgar Georgi Todorov (categoria 56 kg) așteaptă cu deosebit optimism debutul său în J.O. Deși cele mai bune performanțe ale sale au fost obținute în competiții rezervate juniorilor, Todorov speră să-și confirme valoarea și în cadrul Jocurilor Olimpice.

„DISCUL” ȘI „HALTERELE”.

Argentina Menis, recordmena noastră la disc cu 66,58 m, datorează ascensiunea sa nu numai antrenamentelor de tehnică și viteză, ci și lucrului enorm cu halterele. Fotoreporterul nostru S. Bakcsy vă prezintă, în acest sens, instantaneul simbolic «Discul și Halterele» (Argentina Menis încadrată de halterofilii Victor Rusu și Ion Hortopan, și ei olimpici).

ANTRENAMENTE GRELE...

În așteptarea turneului olimpic de volei, sportivii cehoslovaci s-au pregătit cu seriozitate. Iată-i pe voleibaliștii cehoslovaci transformați în... săritori de garduri. Antrenorii Karel Laznicka și Zdenek Maly susțin că cu cât antrenamentele sînt mai grele, cu atît mai ușoare vor fi victoriile.

PRIMA MEDALIE

Pușini dintre iubitorii sportului știu că prima noastră medalie olimpică o datorăm unui sport care astăzi nu mai figurează în programul Jocurilor Olimpice: rugbyul. La J.O. din 1924, pe stadionul Colombes din Paris, 15 rugbiști români au luptat pentru culorile sportive ale României, reușind să obțină medalia de bronz. Căpitanul echipei de acum aproape cinci decenii, Paul Vidrașcu, ne-a trimis aceste imagini care reprezintă cele două fețe ale medaliei olimpice și diploma acordată glorioșilor sportivi. De reținut că diploma este semnată de însuși inițiatorul Jocurilor Olimpice moderne, francezul Pierre de Coubertin.

ANTRENAT LA DOMICILIU

Pentru a-și putea consacra cu adevărat tot timpul liber antrenamentelor pentru Jocurile Olimpice, velistul suedez Pelle Pettersson și-a construit chiar în apartament un aparat care l-a ajutat să facă în permanență exerciții pentru mușchii abdominali. În fotografie, îl puteți vedea antrenându-se la domiciliu și citind, în același timp, ultimele noutăți despre viitorii săi adversari cu care se va întâlni în cadrul întrecerilor olimpice de iahting.

TEST OLIMPIC

Toate marile concursuri internaționale de atletism care s-au desfășurat în preajma Jocurilor Olimpice au avut ca prim obiectiv verificarea posibilităților sportivilor în vederea campaniei müncheneze. Printre cei care și-au afirmat valoarea în aceste întreceri preolimpice a fost și atletul etiopian Mirtuz Yifter, învingător, cu un nou record etiopian (13:33,8), în proba de 5 000 m a concursului de la Helsinki.

GREȘELI...

Copiind desenul de mai sus, caricaturistul Octavian Covaci a greșit, ca de obicei, de opt ori. Dacă aveți răbdare, încercați să-l corectați.

VIZITÎND ORAȘUL OLIMPIC

Îl puteți vedea în această imagine pe actorul vest-german Joachim Fuchsberger, care va fi crainic la Jocurile Olimpice, împreună cu tânăra englezoaică Janet Stickleland vizitând orașul olimpic. Janet Stickleland nu va participa la întrecerile din cadrul J.O. Ea a fost prezentă la o altfel de competiție — concursul «Cea mai frumoasă adolescentă din lume», care a avut loc în Berlinul Occidental. Învingătoarea a primit drept premiu o excursie în jurul lumii.

UN RECORD PE ROATE...

Recordul mondial la săritura cu prăjina a voiajar în ultima vreme între Europa și Statele Unite, pentru a se stabili (pentru cât timp?) acasă la atleții americani. Se va reîntoarce, oare, în Europa odată cu desfășurarea Jocurilor Olimpice de la München? Acest lucru depinde, în mare măsură, de atletul pe care îl vedeți în imagine — prăjinistul suedez Kjell Isaksson, unul dintre favoriții probei.

UN MARE FAVORIT

Printre cei care la J.O. de la München vor lupta cu șanse mari de a obține mult dorita medalie de aur se află și înotătorul japonez Taguchi Nobutaka. El a realizat cea mai bună performanță a anului la 100 m bras — 1:06,0 — performanță care îl desparte doar cu două zecimi de secundă de recordul mondial deținut de sovieticul Nikolai Pankin, din anul 1968, recent egalat de americanul Hencken. Iată-l pe Taguchi Nobutaka pregătindu-se pentru marea întrecere de la München.

Desen de Octavian COVACI

FĂRĂ CUVINTE

„RENDEZ-VOUS“ SPORTIV LA MÜNCHEN

Numărătoarea inversă se apropie de sfârșit. Până la startul Olimpiadei de la München au rămas foarte puține zile. Întrebarea care stăruie pe buzele tuturor — «încotro se vor îndrepta medaliile» — își va afla la sfârșitul primei decade a lui septembrie răspunsul definitiv. Până atunci, mai bine-zis până la începutul marii confruntări, se mai pot face pronosticuri. Vom încerca și noi acest lucru, într-o manieră destul de evazivă, mai precis vom face o estimare largă, o cîntărire a forțelor de ansamblu care vor intra în lupta pentru titluri și medalii în cele 21 de discipline olimpice.

Este greu, dacă nu imposibil, de trecut în revistă toate cele câteva sute de probe olimpice, fiecare cu câteva zeci de competitori, fiecare cu numeroșii ei favoriți. Ar trebui comentat un adevărat tom alcătuit din reunirea tuturor listelor de participanți. Vom urmări, deci, stimați cititori, numai o orientare a dumneavoastră în labirintul misterios cu 21 de înfrări al întrecerii olimpice.

Vom începe cu **ATLETISMUL** și nu din rațiune alfabetică, ci pentru că el este sportul olimpic numărul 1, coloana vertebrală a Jocurilor. Se vor bate la München multe recorduri — în mod sigur la probele de semifond și fond, «înfrizate» de altitudinea trecutei capitale olimpice. Fiecare din cele 37 de probe are mulți favoriți, mai mari sau mai mici, care pot fi din Australia, Kenia, România, Polonia sau din multe alte țări. Majoritatea punctelor și medalilor vor fi împărțite însă între cele trei mari puteri atletice ale lumii la ora actuală: S.U.A., R.D. Germană și U.R.S.S.

S.U.A. au, ca de obicei, o foarte puternică echipă masculină — de cu mai puțin supervedete ca în alte ocazii —, R.D. Germană poate câștiga fără ca acest lucru să constituie o surpriză, jumătate din probele feminine în timp ce sovieticii, fapt curios, recunoscători odinioară pentru omogenitatea speră de data aceasta într-un bun clasament datorită citorva virfuri (Borzov, Melnik, Arzanov, Lusia, Sapka, Tarmak etc.).

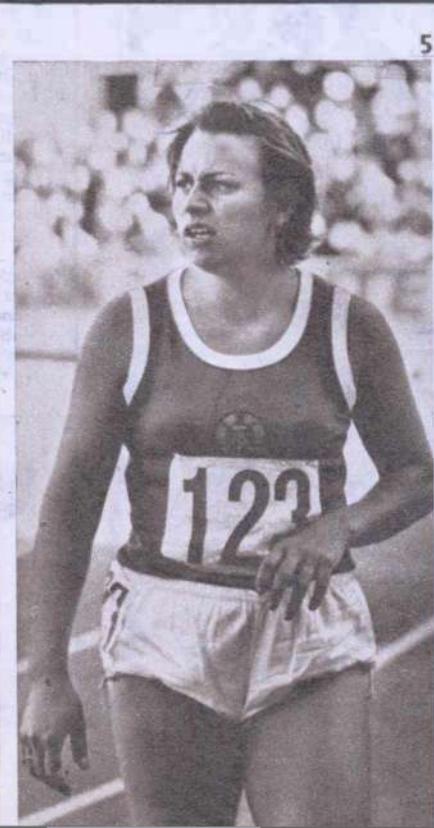
Dacă atletismul este dominat de trei «mari», **ÎNOTUL**, în schimb, are o singură mare favorită — echipa S.U.A. Înotătorii de dincolo de Atlantic vor aduna aici medalii și puncte care pot fi decisive la alcătuirea bilanțului final. Mark Spitz et comp. vor lăsa să le scape puține probe, dintre care apăsăm ca sigure pe cele de 100 și 200 m spate masculin, în care medaliile aur vor străluci, mai mult ca sigur, pe pieptul fenomenalului sportiv din R.D. Roland Matthes. Australianca Shane Gould a declarat că va câștiga 4 titluri olimpice, dar nu trebuie să ne mirăm dacă se va bucura până la urmă de un singur. Este adevărat, australienii sau japonezii mai pot încurca, pe ici colo, unele socoteli ale americanilor, dar, repetăm, înotătorii americani șanse să adune puncte și medalii cît toți compatrioții lor în celelalte 20 sporturi.

La întrecerile turneului olimpic de **BOX** vor participa peste 400 de pușliști. În condițiile unei medii de 40 de sportivi la fiecare categorie, în condiții disputării a 5-6 meciuri pentru ajungerea în finală, pronosticurile nominale

ÎN FOTOGRAFII:

1. Campionul «penelor» de la Ciudad de Mexico, **NIKOLAI SOKOLOV** (U.R.S.S.), va încerca la München câștigarea unui nou titlu olimpic.
2. **IANIS LUSIS** (U.R.S.S.), sulițașul cu palmares unic: 4 titluri — consecutive! — de campion european, un titlu olimpic, deținător al recordului mondial! Și aceasta în cea mai inconstantă probă a atletismului...

3. **DAVID BEDFORD** (M. Britanie), recordman european 5 000 m (13 : 17,2) și 10 000 m (27 : 49,0). Vulnerabil la spri, Dave este amenințat să trăiască drama lui Ron Clarke.
4. **KIPCHOGE KEINO** (Kenia), prima — și cea mai mare stea a atletismului african. La 31 de ani rămîne principalul favorit al probei de 1 500 m, pe care la trecuta olimpiadă a câștigat-o magistral.

1

2

...t riscante. Țările europene cu box avansat, U.R.S.S., Polonia, Ungaria, România, își vor strînge, probabil, zestrea obișnuită de medalii și puncte. În fiecare categorie în parte se pot produce surprize, pot apare pugiliști pe care acum nu-i cunoaștem încă. Este de așteptat ca în fazele superioare ale turneului, în lupta pentru medalii să apară, la categoriile mici, și pugiliști din America Latină (Cuba, Argentina, Mexic etc.) sau din Asia (coreeni, japonezi, filipinezi etc.), iar la categoriile mari boxeri din Africa și S.U.A.

În 1960, la Jocurile de la Roma, Turcia a cîștigat 7 medalii de aur la **LUPTE** grecești și greco-romane, ocupînd în clasamentul neoficial pe medalii locul doi. Nu credem ca această performanță să fie la Mînchen la îndemîna și chiar a luptătorilor sovietici, principali favoriți, alături de grecii liberi și la greco-romane. Favoriți? Alături de sovietici, luptătorii din Bulgaria, Iran, Turcia, J.A. și, surpriză plăcută, Mongolia, la libere; Ungaria, Bulgaria, România, Cehoslovacia, R.D. Germană și Japonia la greco-romane. Printre supervedetele mondiale ale acestui sport, Gheorghe Berceanu are cele mai mari șanse la Mînchen.

GINNASTICA va avea, ca și la Ciudad de Mexico, doi mari beneficiari: U.R.S.S. și Japonia. Sovieticele vor profita de retragerea Verei Ceaslavska în favoarea lui Ono sau Endo care au dominat Olimpiada «lor», de acum 8 ani, aparținînd favoriții întrecerii masculine. Outsideri: R.D. Germană și Cehoslovacia,

în vreme ce singura speranță a americanilor se îndreaptă spre Cathy Rigby, iar a noastră spre... Elena Ceampelea.

Judecînd după rezultatele ultimului test preolimpic, regata Copenhaga, **CAIACIȘTII** și **CANOIȘTII** din U.R.S.S. se vor arăta foarte zgîrciți cu metalul prețios. Misiunea «flotei Snagovului» va fi, deci, extrem de dificilă pentru că în drumul ei spre podiumul olimpic vor sta și alte «bărți» valoroase, cu ambiții la fel de mari. Sportivii din Ungaria, R.D. Germană, R.F. a Germaniei fac parte, alături de români și sovietici, din rîndul elitei caiacului și canoiei și majoritatea medaliilor vor lua drumul acestor țări.

Fratele cu «studii» al caiacului, **CANOTAJUL ACADEMIC**, anunță ca principale protagoniste echipajele celor două state germane, ale S.U.A. și U.R.S.S. Nu știm dacă putem fi acuzați de prea mult curaj dacă vom trece în rîndul medaliștilor posibili și pe «academicii» români. În fond, acum doi ani la St. Catharines...

Din cele 9 categorii de greutate la **HALTERE**, sovieticii vor cîștiga cu siguranță mai mult de jumătate din titluri. Ei regretă probabil că nu pot înscrie mai mult de 9 sportivi. Cu trei halterofili la fiecare categorie, bilanțul final al Olimpiadei n-ar mai sta sub semnul îndoielii. Acest sport promite unul dintre cele mai așteptate dueluri ale Jocurilor, acela de la categoria super-greă între coloșii Alekseev și Mang. Puncte frumoase vor aduna și halterofili bulgari, într-un spectaculos progres (la Ciudad de Mexico ei nu figurau în clasamentul acestui sport).

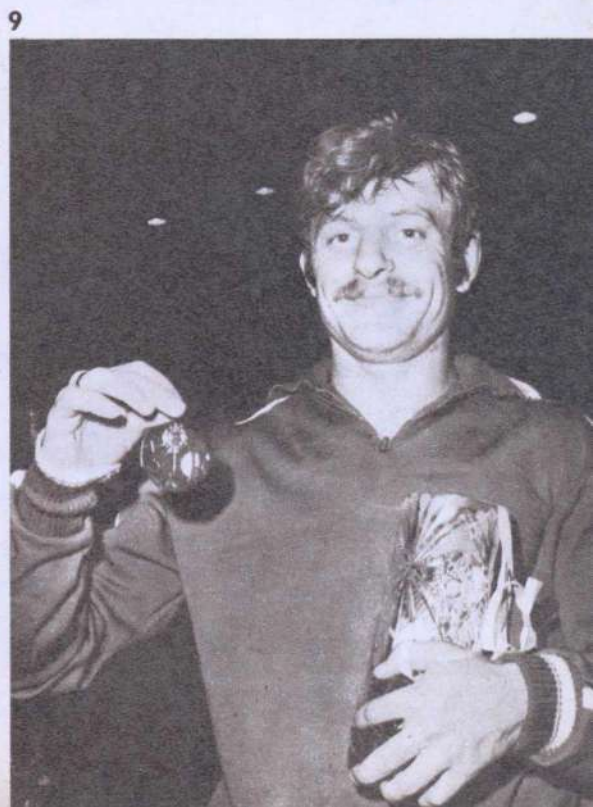
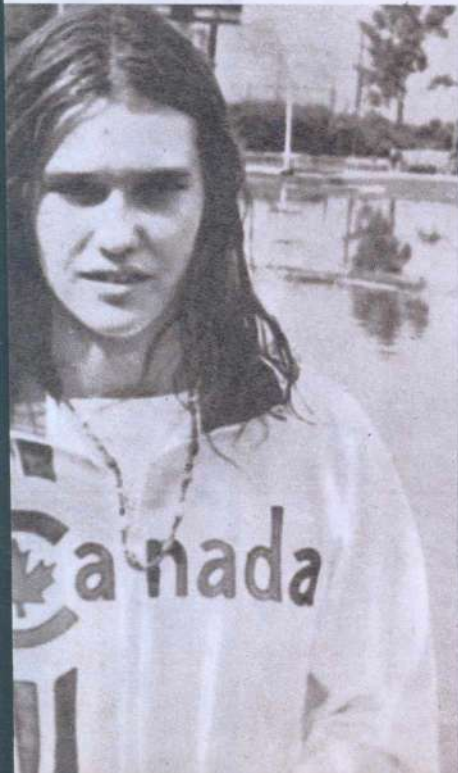
RENAME STECHER (R.D. Germană) — cel mai serios atu european în probele feminine de 100 și 200 m.

IRIS DAVIS (S.U.A.) — principala speranță americană în releași probe. Nu are însă clasa unei Wilma Rudolph sau Wyomia Tyus.

7. **DEBBIE BRILL** (Canada) este, alături de Cornelia Popescu, singura «flop»-istă care a sărit mai mult de 1,85 m la înălțime (record personal 1,86 m).

8. La 36 de ani, **LUDVIK DANĖK** (Cehoslovacia) rămîne una din marile valori ale probei de aruncarea discului.

9. **VIKTOR SIDIAC**, multiplu campion mondial la sabie, unul din principalii favoriți și la J.O.

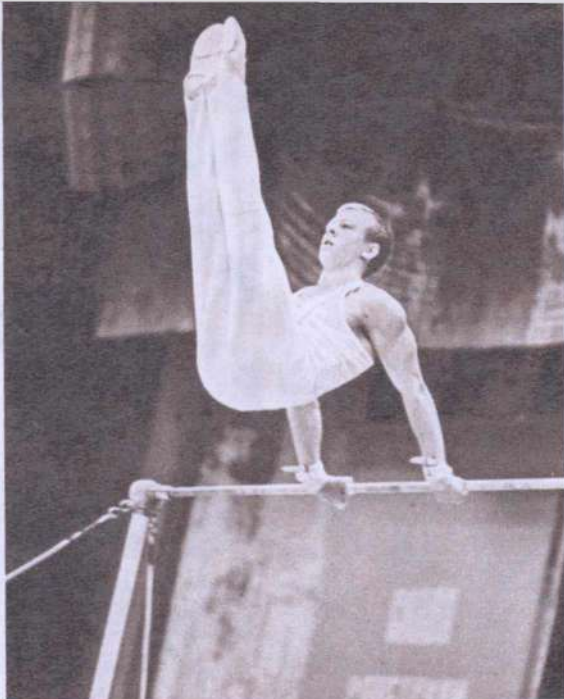

8

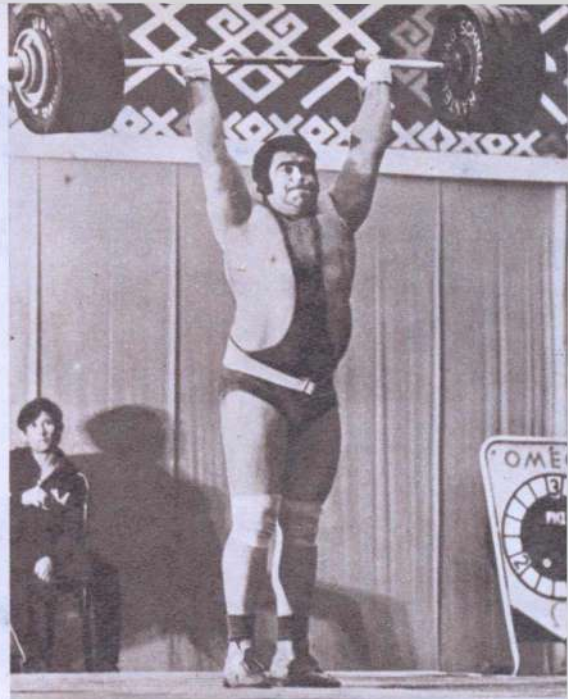
9

10

11

1

► **SCRIMA** își are favoriții tradiționali, sportivii din U.R.S.S., Ungaria, Franța și Polonia. În întrecerile individuale și în competiția pe echipe, pot apărea — la cele trei arme — în rîndul posibilor medaliați trăgători din Italia, R.F. a Germaniei și, desigur, România. Floreta feminină ne poate chiar aduce medalii atât la individual, cât și pe echipe.

CĂLĂRIA, sport de tradiție, își va împărți medaliile în același circuit închis: Marea Britanie, R.F. a Germaniei, U.R.S.S., Franța și Italia. Singurul intrus — probabil — brazilianul Nelson Pessoa, care locuiește de fapt tot în Europa.

La **PENTATLON MODERN** lupta pentru înfrîntare se va da între sportivii maghiari și cei sovietici, marii specialiști ai acestui sport complet. Outsideri: suedezii și americanii.

Am lăsat la urmă jocurile sportive, și nu pentru că interesul lor spectacular ar fi redus — dimpotrivă, sîntem convinși că turneul de baschet, de exemplu, va atrage cel puțin tot atîția spectatori cît concursul de haltere sau întrecerile de ciclism — ci, pentru că în bilanțul general aportul lor este aproape... simbolic.

La **POLO**, cei trei «meri», Ungaria, U.R.S.S. și Iugoslavia își vor împărți probabil medaliile. Italia ne pare mai apropiată de plutonul doi, în care, sperăm, echipa antrenată de Grințescu va face figură de frunză.

Americanii nu au pierdut niciodată titlul la **BASCHEȚ**. Dacă vor veia München cu echipa care a întreprins turneul european din acest an au toate șansele să-l piardă acum. Dacă ei vor reuși să strîngă toate vedetele univeșitare, atunci echipele Iugoslaviei, U.R.S.S. și Braziliei vor lupta doar pentru medaliile de argint și bronz.

Turneul de **VOLEI** are ca principalii pretendenți pe sportivii sovietici japonezi, bulgari și — dacă nu sîntem prea optimiști — pe cei români, și pe sportivii din U.R.S.S. și Japonia.

La **HANDBAL** există cinci sau șase echipe care pot câștiga titlul: România, R.D. Germană, Iugoslavia, R.F. a Germaniei, U.R.S.S., Ungaria, cam tot atîtea care pot spera — în eventualitatea unor accidente ale favoritelor — la un loc pe podium.

FOTBALIȘTII sovietici și cei maghiari au cele mai mari șanse la medalie de aur, iar **HOCHEIUL PE IARBĂ** va fi din nou o chestiune de rezolvat între India și Pakistan.

Cine va ocupa primul loc în clasamentele pe medalii și puncte? Sportivii sovietici apar printre favoriți la majoritatea disciplinelor olimpice, în timp ce americanii au două mari mine de aur: înotul (în primul rînd) și atletismul. Dar să așteptăm pînă la 10 septembrie...

Vladimir MORAR

10. ERIKA ZUCHOLD, cea mai completă și mai grațioasă componentă a echipei R.D. Germane.

11. Unul dintre cei mai autorizați reprezentanți ai tinerei generații de gimnaști sovietici, NIKOLAI ANDRIANOV.

12. VASILII ALEKSEEV, cel mai puternic om din lume, promite, la München, un total de 650 kg care să-l pună la adăpost de «pericolul Rudolf Mang».

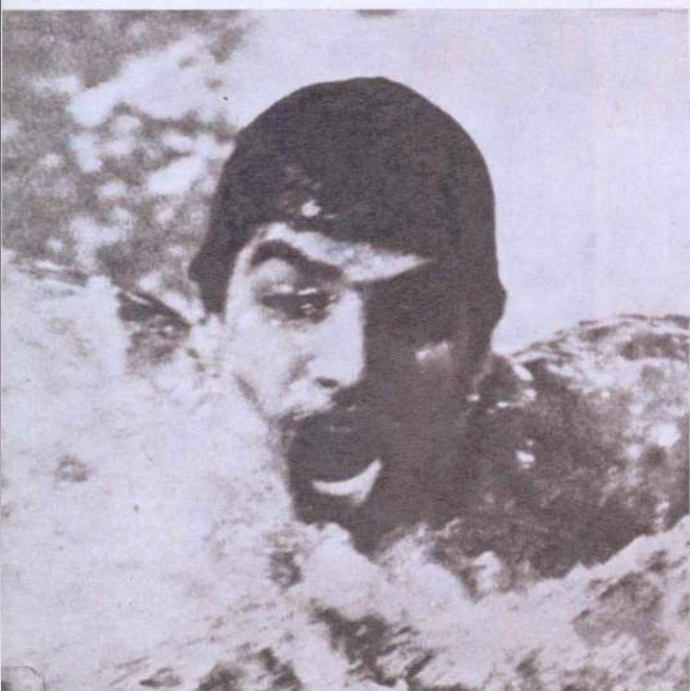
13. MARK SPITZ (S.U.A.) — înotătorul care ar putea figura

în primele 15—20 de locuri ale clasamentului general pe națiuni la medalii!

14. HANS FASSNACHT (R.F. a Germaniei) va avea la München avantajul tribunelor și al... apei. Americanii par totuși departe...

15. SHANE GOULD (Australia) a declarat că va cuceri 2 titluri olimpice. Antrenorul ei, Don Talbot, este nemulțumit de această cifră. Cel mai adesea nemulțumitului i se ia darul!

13

14

ATLETISMUL LA ORA „J.O.“

Continuăm turul de orizont în atletismul mondial înaintea Jocurilor Olimpice cu prezentarea probelor feminine. Ce scoate în evidență tabelul alăturat? Veți remarca, desigur, o masivă prezență europeană, raportul le forțe neavind nici pe departe echilibrul din probele masculine. Veți remarca, de asemenea, prezența în rîndul favoritelor la fiecare probă a atletelor din R.D. Germană, țară în care atletismul a făcut în patru ani un salt impresionant. Și mai puteți remarca, lucru care ne bucură, prezența destul de substanțială în tabele a atletelor din România. Atletismul feminin românesc este — o știe toată lumea — o forță de primă mărime și sperăm că Münchenul va întări odată mai mult această afirmație.

VI.M.

F E M E I

PROBA	MEDALIAȚI POSIBILI	FINALIȘTI POSIBILI	OBSERVAȚII
100 m	R. Stecher (R.D.G.) 11,0 R. Boyle (Australia) 11,2 B. Ferrell (S.U.A.) 11,2 S. Telliez (Franța) 11,1 E. Glejkova (Cehoslovacia) 11,0	A. Annum (Ghana) 11,3 I. Davis (S.U.A.) 11,3 I. Szewinska (Polonia) 11,2 S. Chivas (Cuba) 11,2 E. Schittenhelm (R.F.G.) 11,3	•Cronometrele mai bune ale europencilor — 12 din primele 15 rezultate ale anului — nu trebuie să lase impresia unei finale «europene».
200 m	R. Stecher 22,8 I. Szewinska 22,7 A. Annum (Ghana) 22,8 H. Strophal (R.D.G.) 22,7 R. Boyle 23,1	B. Ferrell 23,3 S. Telliez 23,0 G. Balogh (Ungaria) 23,1 V. Van Gool (Olanda) 23,0	Situație asemănătoare cu cea de la 100 m, cu Stecher din nou «cap de afiș».
400 m	M. Zehrt (R.D.G.) 51,0 K. Hammond (S.U.A.) 51,8 R. Wilden (R.F.G.) 51,9 H. Seidler (R.D.G.) 52,0 N. Duclos (Franța) 52,1	C. Frese (R.F.G.) 52,2 B. Kassling (R.D.G.) 52,3 J. Pollock (Australia) 52,3 G. Balogh (Ungaria) 52,4 C. Truste (Cuba) 52,1	Nu știm cine o poate învinge la ora actuală pe Monika Zehrt. Pentru accesul pe podium — locurile 2 și 3 — este nevoie de cel puțin 51,5.
800 m	H. Falck (R.F.G.) 2:00,0 I. Silai (România) 2:00,2 G. Hofmeister (R.D.G.) 2:01,0 V. Nikolic (Iugoslavia) 2:02,5 M. Manning-Jackson (S.U.A.) 2:01,3	K. Burneleit (R.D.G.) 2:01,8 N. Sabate (U.R.S.S.) 2:01,1 M. Zlateva (Bulgaria) 2:02,0 J. Pollock (Australia) 2:01,5 G. Ellenberger (R.F.G.) 2:02,2 O. Morgunova (U.R.S.S.) 2:01,3	Și aici se pare că fără un timp de sub 2 min. nu este posibil accesul la podium. Să vedem dacă acest timp va fi și suficient.
1 500 m	L. Bragina (U.R.S.S.) 4:06,8 G. Hofmeister (R.D.G.) 4:10,7 K. Burneleit (R.D.G.) 4:11,0 E. Tittel (R.F.G.) 4:13,8 I. Jehliczkova (Cehoslovacia) 4:11,0	F. Larrieu (S.U.A.) 4:10,4 P. Pigni (Italia) 4:10,5 V. Amzina (Bulgaria) 4:12,6 J. Smith (Anglia) 4:12,8 C. Merten (R.F.G.) 4:14,3 T. Pangelova (U.R.S.S.) 4:13,2	Deși performanța Ludmillei Bragina lasă impresia că o pune la adăpost, tandemul Hofmeister-Burneleit va avea, credem, un cuvânt de spus.
1000 m	A. Erhardt (R.D.G.) 12,5 P. Ryan-Kilborn (Australia) 12,5 V. Bufanu (România) 12,7 D. Straszinska (Polonia) 12,7 T. Sukniewicz (Polonia) 12,8 K. Balzer (R.D.G.) 12,7	B. Podeswa (R.D.G.) 12,8 T. Rabozytn (Polonia) 12,7 P. Johnson (S.U.A.) 12,9 M. Caird (Australia) 13,1 P. Gillies (Australia) 13,1	Erhardt este marea favorită; lupta pentru celelalte 2 locuri de onoare va fi foarte echilibrată.
4 x 100 m	R.D.G. R.F.G. S.U.A. Polonia Australia	U.R.S.S. Cuba Ungaria Anglia Olanda	
4 x 400 m	R.D.G. R.F.G. S.U.A.	Cuba Australia U.R.S.S. Franța Anglia	Echipa R.D.G. nu poate scăpa, în mod normal, titlul olimpic.
pentatlon	B. Pollak (R.D.G.) 4759 p H. Rosendahl (R.F.G.) 4637 p V. Tihomirova (U.R.S.S.) 4739 p C. Bodner (R.D.G.) 4693 p	M. Peters (M. Britanie) 4630 p M. Peikert (R.D.G.) 4528 p R. Van Kieckebelt (Canada) 4508 p G. Papp (Ungaria) 4485 p K. Mack (R.F.G.) 4488 p	Specialitate europeană 100%. Din duelul Pollak-Tihomirova — Rosendahl este de așteptat un nou record mondial.
înălțime	R. Schmidt (R.D.G.) 1,80 m I. Gusenbauer (Austria) 1,88 m L. Blagoeva (Bulgaria) 1,90 m R. Gildemeister (R.D.G.) 1,88 m	M. Karbanova (Cehoslovacia) 1,85 m A. Lazareva (U.R.S.S.) 1,85 m B. Inkpen (M. Britanie) 1,85 m M. Komka (Ungaria) 1,85 m	Forma de moment poate da clișagătoarea unei probe foarte echilibrate. O duzină de atlete au sărit anul acesta 1,84 m sau mai mult.
lungime	H. Rosendahl (R.F.G.) 6,72 m D. Iorgova (Bulgaria) 6,70 m C. Albertus (R.D.G.) 6,58 m I. Szewinska 6,57 m B. Roosen (R.D.G.) 6,51 m	Viscopoleanu (România) 6,44 m M. Suranova (U.R.S.S.) 6,58 m M. Sarna (Polonia) 6,44 m A. Wilson (Anglia) 6,53 m	Două dintre cele mai bune specialiste ale probei, Meta Antenen (Elveția) și Ingrid Mickler (R.F.G.) nu vor concura, probabil, la J.O.
greutate	N. Cijova (U.R.S.S.) 20,63 m M. Gummell (R.D.G.) 19,86 m I. Hristova (Bulgaria) 19,55 m M. Adam (R.D.G.) 19,43 m M. Lange (R.D.G.) 19,25 m	L. Chewinska (Pol.) 19,06 m E. Fibingerova (Cehoslovacia) 18,84 m V. Stoianova (Bulgaria) 18,74 m A. Ivanova (U.R.S.S.) 18,70 m N. Korabliova (U.R.S.S.) 18,69 m	Deși nu pare a mai avea forma din mai Cijova este greu de învins. În marile concursuri se regăsește întotdeauna.
disc	F. Melnik (U.R.S.S.) 66,78 m A. Menis (România) 66,58 m L. Westermann (R.F.G.) 64,96 m C. Ionescu (România) 62,78 m L. Manoliu (România) 62,06 m	V. Stoieva (Bulgaria) 62,18 m G. Hinzmann (R.D.G.) 61,50 m K. Ilgen (R.D.G.) 60,56 m T. Muraviova (U.R.S.S.) 60,24 m T. Danilova (U.R.S.S.) 60,04 m	Nu putem fi acuzați de prea mult curaj. N-am făcut, de fapt, decât să așteptăm atletele în ordinea performanțelor pe care le dețin!
suliță	R. Fuchs (R.D.G.) 65,06 m E. Gryziecka (Pol.) 62,70 m A. Koloska (R.F.G.) 61,02 m N. Marakina (U.R.S.S.) 61,04 m M. Vidos-Paulanyi (Ungaria) 60,06 m	K. Schmidt (S.U.A.) 61,10 m A. Totden (R.D.G.) 60,00 m M. Molova (Bulgaria) 60,58 m D. Javoreka (Pol.) 58,44 m I. Evert (U.R.S.S.) 58,50 m E. Janko (Austria) 58,48 m	Diferența dintre Fuchs și celelalte aruncătoare nu se poate face să uităm că sulița produce cele mai neașteptate surprize.

SPORT

LEI 3

München

1972

LIA MANOLIU la a șasea ei OLIMPIADĂ

După Helsinki '52 (locul 6), Melbourne '56 (locul 9), Roma '60 (locul 3), Tokio '64 (locul 3), Ciudad de Mexico '68 (locul 1), ea va stabili la Jocurile de la München '72 un record sui-generis în atletismul feminin mondial: 6 participări olimpice!

Foto: Ion MIHĂICĂ

